

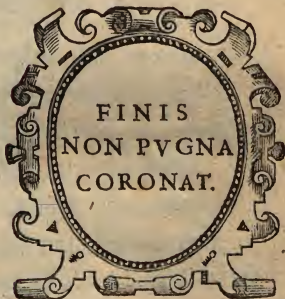
MARCI ANTONII

FLAMINII

CARMINA SACRA,

quæ extant omnia, hoc modo nunquam hætenus edita. Cum eiusdem argumenti & fili

APPENDICE

ROSTOCHII

Excudebat Iacobus Lucius.

Anno M. D. LXXVIII.

W. H. WATSON

1870

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

W. H. WATSON

IOACHIMO

von der Lûbe /

MARESCALCO MEGAPOLITA-

no, viro nobilitate & auctoritate

clarissimo. S.

VM parvus hic, sed
aureus,

Typis nouus elegan-
tibus

Impressus, atq; appendice .

Munitus haud ignobili,

Me sic petente, in publicum

Libellus iret : strenula

Parua loco illum mittere

Placuit potissimum tibi,

Quem talibus scirem libris

Capi vnicè, ceu gemmulis

Et flosculis, qui straminum

Lapidumq; magnis praevalent

PROEMIA

*Longeq; præstant molibus.
Boni proinde consules,
Quæ grata mens, & inclytis
Vox sacra Christi laudibus,
Suo patrono consecrant.*

NATHAN CHYTRAEVS.

DE FLAMINIO IV.
DICIVM

IOACH. CAMERARII.

 AM itaq; plane spero ostensum esse, & eruditio-
nem doctrinæ in Flaminio
fuisse egregiam, & iudi-
cij acrimoniam singula-
rem, & ingenij admirabilem præstantiam,
& religionis studium, pietatisq; cultum
eximium atq; summum, & vitæ morumq;
integritatem ac probitatem dignam homi-
ne Chri-

ne Christiano, ut in hoc celebrando, qualicunq; facultate literarum mearum, consilium non errasse existimem. Id autem videor affirmare posse in veritate: multo melius fructuosiusq; positurum esse aliquem operam suam, his Flaminij, quæ exposita modo sunt, & similibus tam ipsius quam aliorum scriptis legendis, quam euoluendis rixatricibus atq; leuibus & nugatorijs chartis, quæ passim nunc euolando, & iudicia multorum deprauant, & animos ad insolentiam incitant, & dissolutionem vitæ augent, & adiuuant interitum disciplinarum.

MARGARITÆ HENRICI
GALLORVM REGIS SORORI.

M. ANTON. FLAMIN.

VM Petrus Carnesecus, lectissimus
& ornatissimus vir, de tua erga
Deum pietate, & assiduo littera-
rum studio ad me multa scripsisset,

A 3

horta-

P R O E M I A

*hortatusq; esset, ut siquid noui elucubratus es-
sem, id ad te mitterem, quod tibi scriptorum
meorum lectionem non iniucundam esse sole-
re affirmaret. Hoc tam præclaro de te testi-
monio commotus, & cum hominis amicissimi
authoritate adductus, tum humanitate tua
fretus, carmina, quæ de rebus diuinis proxi-
mè composui, ad te mittere non sum veritus.
In his ego à meo vetere instituto discessi. Dau-
idem enim, & eius similes poëtas imitari ma-
lui, quàm Horatium vel Catullum, propterea
quod in scriptione rerum diuinarum, ut mun-
ditiam Latini sermonis & elegantiam adhi-
bendam esse non nego; sic omnem orationis
pompa & fucum, & calamistros remouendos
censeo. Itaque ut C. Lucilius poëta peranti-
quus dicere solebat, se non Persis scribere, sed
Siculis & Tarentinis: sic ego quacunque de re-
bus diuinis scripsero, ea solùm religiosis, & li-
terarum diuinarum amatoribus me scriptu-
rum profiteor: quibus sine dubio longe gratius
faciam, si stylum ita temperaueo; quam si ora-
tionem fuco & pigmentis illinam. Tu verò
Margarita, religionis specimen clarissimum,
hoc ab homine tibi deditissimo opusculum,
qua-*

quale id cunque est, habeto. Quod si non ingratum tibi fuisse audiam; & ex hoc molesto quartana morbo, quo iam multos menses conflictor, Dei benignitate conualvero: alia à me post hac huius generis munera expectato. vale.

EIDEM FLAMINIUS

Vdica virgo, regia
Stirpis propago nobilis,
Ornata sanctis moribus
Et litteris, & ingeni
Decore fulgens, scripsimus

Hac, insideret aridis
Cum longa febris artibus:
Iis addituri plurima,
Ni mens grauata corporis
Laboribus languesceret.
Sed tu puella candida,
Cœlestis ardens ignibus
Amoris, ut mens augurat,
Libentius hunc perleges
Paruum libellum, sed pium,
Quàm prisca vatum carmina
Nugis referta inanibus.

PROEMIA

DE EADEM AD PETRVM
CARNESECVM M. ANT. FLA-
MINIVS.

*Felix meater quaterq³, Musa,
Cuius versiculos puella regis
Maximi soror, utriusq³, lingua
Peritissima cantat: hoc beato
Nuncio super alia sustulisti
Cali sidera, Carne sece carum,
Vetustum, vnanimem tuum sodalem.
I nunc pessime liuor, i, libellos
Meos carpere perge. Margarita
Dum me iudicio suo tueitur:
Vos tantum, & maledicta vestra curo,
Mordaces critici, Libyssa quantum
Latrantis catuli leana vocem.*

M. AN.

5.

M. ANTON. FLAMINII
CARMINA DE REBUS
DIVINIS.

PRECATIO MATUTINA

 *Am noctis um-
bras lucifer
Alma diei nuncius
Terra poloq; di-
mouet,*

*Simulq; nos cubilibus
Monet relictis pectore
Preces ab imo fundere
Ad templa summa cœlitum.
Oremus ergo supplices
Fontem perennem luminum,
Vt, sicut omnes aëris
Illustrat oras, viuido
Sic nostra corda repleat*

CARMINA DE

Fulgore sancti spiritus,
Qui nos per hæc contagia
Puros ab omni crimine,
Traducat ad cœlestium
Sedes beatas: illius
Nutu gerantur omnia.
Cibumq; siue sumimus,
Seu quid negotii foris
Tractamus, aut domi, intima
Seu mente quid reuoluimus,
Id omne semper gloriam
Speçtet beati numinis.
Reçtor supreme cœlitum
Quæ mente tota poscimus,
Hæc omnibus concedito,
Qui corde puro te colunt,
Et unicum natum tuum,
Cum sempiterno spiritu.

PRECATIO MERIDIANA

*Am sol citato sidere
Suprema cæli culmina
Percurrit, alma fer-
uidis*

*Tellus calescit ignibus.
At tu beato lumine
Accende corda frigida.
Pater benigne in omnibus
Tantos piorum sensibus
Ignes amoris excita,
Vt quicquid orbis continet,
Præ te sit illis sordidum:
Nec ulla vis hunc feruidum
Amoris æstum temperet.
Sed usque crescens, omnia
Conuexa cæli trasuolet,
Summoq; patri vinculo*

Nos

CARMINA DE

*Nos iungat insolubili.
Has nos ab imo pectore
Precationes mittimus
Tuas ad aures maxime
Terra poliꝗ conditor:
Tu vota nostra numine
Dextro secunda, idꝗ ad tuam
Concede nobis gloriam.*

PRECATIO VESPERTINA

*Am vesper ortus incipit
Diem tenebris condere:
At nos parentem luminis
Sancti precemur, ne sinat
Noctem suorum mentibus
Caliginosam irrepere.
Seu dulcis alma recreat
Sopor quiete, languida*

Seu

*Seu liquit ille lumina,
Nunquam recedat à piis
Lux sempiterna cordibus.
Ut semper indies magis
Magisq; detur maximi
Benignitatem numinis
Videre mente lucida:
Et hinc amoris optimi
Ardere semper ignibus.
Supreme celitum pater,
Votis tuorum supplicum
Aures benignas admoue,
Ut sensa cordis omnia,
Et dicta, factaque ad tuam
Sic dirigamus gloriam.*

OPem CHRISTI IN MAGNA
ANIMI AEGRITVDINE
constitutus implorat.

Iesu

CARMINA DE

Esu benigne, feruidas
 Precationes, & mea
 Ne quæso vota despice.
 Vt terra solis ignibus
 Hiulca, sic animus meus
 Afflictus, æger, aridus,
 Dulcissimum rorem tuum
 Expectat, ò salus mea.
 Refrigerera mentem meam,
 Metus, dolores, lachrymas
 Muta perenni gaudio.
 Vt hæ querelæ flebiles
 Mutentur in laudes tuas:
 Et vox agendi gratiis
 Noctes diesq; personet.
 Ne quæso more iudicis,
 Quid egerim, quid dixerim,
 Quid cogitarim, pondera:

Pecca-

*Peccata sed mea omnia
Tuo cruore deleas.*

*Me vulnerum sanet dolor
Tuorum, amara mors tua
Cordi meo dulcedinem
Instillet, ut meam crucem
Et fortis & libens feram.*

QVAM SINT BEATI QVI
sumta sua cruce Christum sequuntur.

B*Eatus ille qui suam
Tollit crucem quotidie,
Magnisq; IESum passi-
Sequitur: illum maximus (bus
Caelestium pater sibi
Adoptat ultro filium:
Eiq; donat spiritum
Peccata delentem omnia,*

Here-

*Hæreditatis inclytæ
 Pignus beatum: is intimo
 In corde miros excitat
 Patris amores optimi:
 Hinc ille temnens omnia,
 Quæcunquæ tellus, & maris
 Arena diues continet,
 Latatur unico Deo:
 Hunc spem, salutem, gloriam
 Suam, suumq; gaudium,
 Patrem, magistrum nominat,
 Latusq; semper dexterum
 Sibi tegentem conspicit,
 Per huius ut vitæ vias
 Formidolosas ambulet
 Securus, & chari patris
 Benignitatem sentiat.
 Ergo nec illum territat*

Hu-

*Humana vis, nec inferum
 Furor tremendus maximis
 Periculorum casibus.
 Ut dura rupes turgidi
 Tansa procellis Adriæ,
 Immobilis semper manet,
 Nec cessat ullo tempore
 Hostes, amicos, patriam
 Iuvare negligens sui:
 Sic ille vitam cœlitum
 Colens, perenni gaudio
 Triumphat: impius, licet
 Terræ marisq; sit potens,
 Pulchrumq; nomen occupet
 Felicis: est semper miser.*

COMPARAT ANIMVM

suum flori

*T flos tenellus in sinu
 Telluris æmæ, lucidam*

B

For-

*Formosus explicat comam,
 Si ros & imber educat
 Illum: tenella mens mea
 Sic floret, almi spiritus
 Dum rore dulci pascitur.
 Hoc illa si caret, statim
 Languescit, ut flos arida
 Tellure natus, eum nisi
 Et ros & imber educat.*

EOS TANTVM BEATOS ESSE
 affirmat, qui cæteris omnibus relictis
 Christo adhærent.

*V*o usque vana somnia
 Falsasq; rerum imagines
 O cæci amare pergitis?
 Non forma vincens Nirea,
 Non diues usus purpure,
 Non mens peragrans sidera,
 Cam-

Camposq₃ latos aëris,
Marisq₃ terrasq₃ infimas
Reddunt beatos. unica
Felicitatis est via
IESVS benignus, omnium
Dator bonorum. currite
Omnes ad illum, currite
Fidenter: ille deferens
Amore nostri cœlitum
Sedes beatas, pertulit
Famem, sitimq₃, & vulnera,
Mortemq₃ diram, neminem
Fastidit ille: perditos,
Aegros, malorum pondere
Pressos iuuare diligit.
Non sic & optimum, unicum
Amant parentes filium,
Vt ille nos. o centies

*Beatus ille, maxime
Iesu, relictis omnibus
Qui mente tota se tibi
In servitutem dedicat.*

PRAEDICAT BENEFICIA à
Christo in se, & cæteros mortales
collata.

 *Iesu beate, numinis
Aeterna proles maximi,
Quibus tuam clemen-
tiam*

*Efferre possim laudibus?
Tu pulchra linguens sidera,
Formata dextera tua,
Mortale corpus induis,
Ut ipse terram deferens,
Suprema cœli culmina
Conscendam: acerba vulnere,*

Cru-

Crucisq₃ dira sustines
Tormenta, ut ipse callidi
Serpentis ore saucius
Mortisque, certus gaudeam
Vita potitus cœlitum,
Tuòq₃ factus munere
Tuus coheres. Fac precor
IESu benigne, cogitem
Hæc semper, ut semper tibi,
Summòq₃ patri gratias
Agam, pieque vos colam,
Totaque mente diligam.

QVID SERVANDVM SIT

amatoribus Christi

 Vicunque Iesum diligit,
Humana discat omnia
Nil æstimare: diligens
Opes, honores, gloriam

CARMINA DE
Amare IESum puriter
Nequit: relinque cetera,
Vnumq³ IESum posside.
Nam quicquid est usquam boni
Sic possidebis: lachrymas
Metus, dolores, pectore
Tuo fugabit: dulcia
Semper morantur gaudia,
Vbi moratur candidus
IESus. voluptas unica
Est ille amantium sui.
Quin mater, & pater tuus
Te derelinquent, optimus
A dextera nunquam tua
IESus recedet, omnium
Fidus comes discriminum.
Et cum suprema venerit
Tibi dies, te transferet

In

*In sancta regna cœlitum,
Fruaris ut vita simul,
Et sempiterno gaudio.*

EXPRIMIT ARDOREM
amoris sui erga Christum.

T*E sancte Iesu mens mea
Amoris ic̃ta vulnere
Suspirat, ô salus mea
Me solve tandem vinculis
Istis, ut euolem tuam
Beatus ad presentiam.
Fac interim magis, magis
Amore totus ardeam,
Ut pura mens à corporis
Contagione, amplexibus
Euadat aptior tuis.
Tu spes, voluptas, unicum,*

CARMINA DE

Cordis mei sis gaudium.

Benigne Iesu, da precor

Humana cuncta spernere

Te propter, omnia fac mihi

Te propter unum sordeant:

Seu pulcher oras ætheris

Sol lustrat almo lumine,

Seu nox benigno languida

Rigat sopore corpora,

Domus, forisq; mens mea

Te quærat, inuocet, canat,

Solumq; felix in tuo

Dulci acquiescat nomine.

HYMNVS IN CHRISTVM

Iesum pudica virgines,
Iesum iuuentus integra,
Iesum viri, senes, anus
Cantemus: in cuius fide
Leta-

*Latamur esse, patrio
Quinos amore diligit
Fouetq₃. Summi numinis
AEterne fili, siderum,
Terre, marisq₃ conditor,
Nil vasta celi immensitas,
Nil magnus orbis continet,
Non dextera factum tua.
Tu patris in sinu sedens
Alis, gubernas omnia.
Tu charitate maxima
Nostra misertus miseria,
Mortale corpus induis:
Diraq₃ suffixus cruci
Nos morte vindicas tua
A sempiternis ignibus.
Tu morte victa, regiam
Reuersus ad tuam, simul*

CARMINA DE

*Tui colentes aurea
In parte cæli collocas.
Te cætus omnis cœlitum
Noctes diesq; concinit:
Te sempiternus spiritus
Salutis authorem unicum
Testatur esse : tu quies,
Lumen, voluptas mentium:
Tu pastor, agnus omnia
Peccata tollens, Pontifex
Aeternus, iram maximi
Sedare præsens numinis.
Clemens, suavis, optime
Iesu tuorum prospera
Cursum benignus, ut soles,
Piasq; laudes suscipe,
Quas ore puro fundimus.*

CHRI.

CHRISTVM INVOCAT MA-
gnitudine morbi se iam opprimi
sentiens

*Am quinta luna cornua
Se luce complent horrida,
Cum febre membra ta-
bida*

*Depascor, ossa frigore
Tremor furente concutit.
Dein aestus acer intimas
Vrit medullas, ut faces
Absumit ignis aridas.
Iam corpus amisi, mei
Vix umbra iam superat levis.
Ut flos gravatus imbribus
Caput tenellum deiicit:
Sic mens misella perdita,
Cedit malorum ponderi.*

CARMINA DE
IESU benigne respice
Meos labores, dextera
Tua cadentem subleua.
Non illud ipse iam precor,
Meo recedat corpore
Hæc pestis: unum id omnibus
Votis requiro, & obsecro,
Vt robur, & constantiam
Mibi ministres, languidos
Artus, medullas, omnia
Hic ignis ossa deuoret,
Dum mens refecta viuida,
Tuoque fortis spiritu
Resistat, & semper tibi
Iucunda laudes concinat.
IESUS benignus, optimus,
Horrenda passus vulnera,
Dolentibus succurrere

EST

*Est promptus . agrimoniam,
 Metus, querelas abiice
 Fidenter, ò anima mea,
 Quiesce, nomen inuoca
 Dulcissimum regis tui.
 Est ille munitissima
 Arx inuocantibus eum.*

DOLET SE IAM SENEM FIE.
 ri, neque tamen ad huc cæpisse Deo
 ex animo seruire.

*Heu senecta crinibus
 Iam sparsa canet, labi-
tur
Aetas, ut unda fluminis,
 Auremq₃ vellens pallida
 Mors admonet: Miser, ah miser
 Quousque pergis somnia
 Vmbrasq₃ vanas persequi?*

Iam

CARMINA DE

*Iam iam supremi Iudicis
Tribunal ad iustissimum
Sistere, cordis intima
Qui sensa, qui dicta omnium,
Qui facta nouit omnia.
Hæc vera, certa iudicat
Mens, & relictis omnibus
Summè beato numini
Seruire totis viribus
Exoptat, ardet, nititur.
Sed heu misella sordida
Affixa terræ inaniter
Laborat: eia age subueni
IESu benigne, subueni;
Tuamq; dextram porrige.
Tu morte mortuum tua
Olim euocasti ex inferis:
Nunc vitæ me viuum tua*

Perire

Perire ne rursus sinas.

Humana fac spernam omnia,

Nudumq; te nudus sequar,

Et ponderosi corporis

Me solue tandem nexibus:

Vt pura mens, & integra,

Aevo potita cœlitum,

Te sancte, & optimum patrem,

Et sempiternum Spiritum

Laudare nunquam desinat.

IESus suorum supplicum

Tutela, portus, gaudium,

Quæ tota mente deprecor

Concedet: ipse gratias

Agam benigno numini,

Eiusq; laudes pectore

Latante semper concinam.

QVAM SIT DVLCIS ET SALV-
taris vulnerum & tormentorum Christi
assidua meditatio.

 *E*su tuorum vulnerum
Cruore sancto pascere
Me, queso, nunquam
desinas.

*Me sanguis iste roborat,
Dulciq; replet gaudio:
Hoc est amoris poculum.
Cælestis, omnes sordidos
Pellens amores: ebria
Hac potione mens, sui
Et omnium fit immemor,
Quæcunque mundus continet,
Deumq; solum cogitat,
Tuumq; amorem feruidè,
Immenso, nulli effabilis*

Amor

*Amor, beatis sedibus
 Tu maximi natum Dei
 Deducis, ipsiq³ induis
 Mortale corpus: asperam
 Dein tollis illud in crucem.
 Amabilis, dulcissime
 Amor, meis in sensibus
 Tantas amoris excita
 Flammas, ut vstis nexibus
 His ponderosi corporis,
 Alis tuis ad optimum
 IEsu beatus aduolem.*

ORAT UT CHRISTI BENI-
 gnitate, sibi liceat piè, sancteq^{ue}
 vitam agere.

*Utela præsens omnium
 Qui mente pura te co-
 lunt,*

C

Da,

Da, quaeso, nil ut cogitem,
 Agam, loquar, quod numini
 Tuo placere non queat:
 Comis, benignus in bonos
 Malosq; sim, ne degener
 Sim natus optimi patris,
 Qui solis almo lumine
 Illustrat omnes, omnibus
 Potum, cibumq; sufficit.
 Legum tuarum per vias
 Me continenter dirige,
 Boniq; quicquid egero,
 Id esse totum muneris
 Tui sciamq; & prædicem.
 Seu febris artus pascitur,
 Seu miles urit impius
 Domum paternam, dicere
 Laudes tibi ne desinam,

Sed

*Sed cuncta numinis tui
Nutu regi nil ambigens,
Viam quietus, filios
Dei secunda & aspera
Iuuent oportet, gloriam,
Tuam patrisq; maximi,
Meæ saluti præferam:
Nec ulla res optatior.
Queat mihi contingere,
Quam contumelias pati
Te propter: ipsa carior
Sit luce mors, ut corpore
Exutus, ad tui volem
Regni beata gaudia.*

GRATIAS AGIT CHRISTO,
cuius beneficio è maximis periculis sit
ereptus, & ad viam salutis
reuocatus.

*Lux beata celitum,
 Mortalium fidissima
 Tutela, quas agam tibi
 Iesu benigne gratias?
 Ut olim aberrans à grege
 Ovis misella saltibus
 Formidolosus delitet,
 Voranda mox rapacibus
 Feris: miserrimus omnium
 Sic ipse per mala omnia
 Cæcus ruebam: candida
 Cum lux beati Spiritus
 Tui refulsit, & viam
 Quæ ducit ad felicium
 Aeterna regna celitum
 Monstravit. ista lux mea
 Mentis tenebras dispulit,
 Cordi meo dulcissimi*

Faces amoris ista lux
Infixit. illo ex tempore
Te sancte totus ardeo,
Te quero amore saucius,
Videre vultum candidum,
Tuis frui complexibus
Mens ardet, ipsa iam nihil
Te prater unum cogitat.
Non sic decentem virginem
Furens amator deperit:
Non sic tenellum filium
Parens uterque diligit.
Amoris astu liquitur
Cor molle, ut olim feruidis
Percussa cera solibus.
O flamma mentem frigerans,
Omnesq; labes excoquens,
Me semper in dies magis

CARMINA DE

*Incende, perge adurere,
Consume, totum verteris
Me donec in faces tuas.*

QVERITVR MAGNAM HO-
minum partem relicto Christo rebus
inanibus studere.

NESV beate, si tuo
Amore sancto perfrui
Quam dulce sit, cognosce
Qui res inanes diligunt, (rent,
O quam sue dementia
Taderet ipsos! vulnera
Acerba corporis tui
Tanta fluunt dulcedine,
Vi quisquis illa suxerit,
Opes, honores, omnia
Amata iam fastidiat,
Deiq³ sola gloria

Late-

*Lætetur, oblitus sui.
 Sed ceca gens his fontibus
 Præfert lacunas lutidas
 Et pestilentes. Gratia
 Magna tibi IESV maxime,
 Qui me tuo purissimo
 Lauas, alisq₃ sanguine.*

PRÆDICAT SE SINE TVTE:
 la Christi in mala omnia præcipitem
 ruere.

T*E sancte IESu supplici
 Adoro corde: cor tibi,
 Meamq₃ mentē dedico.
 Vt bimulus puer sua
 Custode si caret, sibi
 Magna creat pericula:
 Sic ipse, si desit tui
 Tutela præsens Spiritus,*

C 4 In-

*In cuncta præcipitem mala.
Dulcis, benigne Spiritus.
Me quæso totum posside,
Tuaq; flamma incendito
Amore cor, illumina
Mentis tenebras, excoque
Quodcunq; inhaeret noxii.
Fac semper in te gaudeam,
Opes, honores sordeant,
Summiq; patris gloria
Sit luce carior mihi.
Seu pascit hortus lumina
Florum colore gemmeo,
Seu fons susurrans vitreis
Delectat undis, illicò
Vox surgat in laudes Dei.
Sol, luna, fulgor siderum,
Lapsus perennes annium,*

For-

Formosa sylva, frugibus
 Ager redundans, omnia
 Quaecunq; cerno, maximam
 Sancti, beati numinis
 Benignitatem cernere,
 Manuq; tractare faciant.
 Hinc ipse discam, comiter
 Omnes iuuare, nemini
 Nocere, purus, integer,
 Deoq; carus exigam
 Quod restat cui: transuolans
 Dein summa cœli sidera,
 Fruar perenni gaudio.

DE ARDENTI AMORE
 suo erga Christum.

More totus langueo,
 Nec vlla iam datur
 quies,

IESu benigne iam meam,
Solare mentem, candidos
Ostende vultus, lumine
Tuo beata lumina
Fac mea, nec osculum precor
Amans amanti denega.
Tu sponsus es animæ meæ,
Te querit illa, lacrymis
Te continenter inuocat.
Tu sancte, mortis è manu
Tuo redemptam sanguine,
Tuiq; amore sauciam,
Odisse certè non potes.
Ergo misella cur tua
Dulcedinem præsentia
Non sentit? ah cur supplices
Venti querelas dissipant?
Sed tu licebit anxio

Aman-

*Amantem amore torqueas,
Non illa amare desinet:
IESV tui tabescere
Amore, res dulcissima est.*

COMMENDAT ANIMVM SV-
um Deo, magnitudine morbi in extremum
vitæ periculum adductus.

R*Ector beate cœlitum,
Qui sic amas mortu-
lium*

*Salutem, ut almi filii
Cruore sancto laueris
Peccata eorum, suscipe
Serui precantis spiritum,
Qui fretus unica tua
Benignitate, languidos
Artus libenter deserit,
Ut alta cœli sidera*

Potens, fruatur optime
Pater, tua præsentia,
Et sempiterno gaudio.

A D C H R I S T V M

*A*hme puer, sanctis quem virgo am-
plectitur vlnis,
Virgo cælesti numine facta pa-
rens,

Cernis ut exilis febris mihi pascitur artus,
Cernis quam saeuus concutit ossa tremor,
Quæ sequitur miseras exurens flâma medullas
Vrit ut arentes lucida pruna faces.

Tu puer æternus, cui dat pater omnia posse,
Tutela humani sancte puer generis,
Si labefacta graui sub pondere tota recumbit
In te vno famuli spesq, salusq, tui,
Aut morbum pelle, aut vires mihi suffice, tanta
Queis possim lato pectore ferre mala.

P A R A.

PARAPHRASIS IN CARMEN

Dauidis de morte Saulis Iudæorum regis, & Ionathæ eius filij.

V Rbes, & agri fundite
Lamenta, tristes sidera
Ad alta voces tollite,

Nostrum decus gens impia

Extinxit, altis montibus

Gens clara bello procidit.

Ne quæso Fama compitis

Hæc Ascalonis, aut Gethi

Perfer, puellas hostium,

Ne tanta clades ad choros,

Cantusq; letos excitet.

Abominata Gelboë,

Nec ros, nec imber educet

Herbam tuam, neq; in tuis

Incunda vitis, aut seges

Pube-

*Pubescat unquam montibus.
Hic heu relictis parmulis
Phalanx piorum militum,
Fugata turpiter cadit,
Hic dux cruento in pulvere
Procumbit, ac si non foret
Gentis pie rex inclytus.
Sagitta nunquam Ionathæ,
Cum sua obiret prælia,
Ictus ferebat irritos,
Sagitta velox, fortium,
Potare docta sanguinem.
Nec hostis unquam vel pede,
Vel equo tulit sese obuius
Impunè, cum Saules manu
Ensem rotaret impigra.
Saules parens, & Ionathæ
Parentis inclyti decus,*

Incun-

*Iucundi, atque amabiles,
Vos non diremit impia
Vis dura mortis, copula
Quos vita dulci iunxerat.
Non fortior vobis leo
Errat Libyſſis vallibus,
Regina non auium ocyor
Vobis, fugacem prepete
Penna columbam persequens.
Vos ô decora virgines,
Quas induebat coccina
Rex veste, quas monilibus
Ornabat aureis, date
Vestro miselle lacrymas
Regi, miselle tristibus
Sonent querelis omnia.
Ut militum ferocium
Infracta virtus concidit!*

Vt

Vt Ionatha fortissime

In montibus tuis iaces

Confossus alto vulnere!

Has fundo lachrymas tibi,

Et hæc ab imo pectore

Suspiria, frater mihi

O luce cara dulcior.

Amate Ionatha mihi,

Quantum nec ardens candidam,

Amans puellam deperit,

Quantum nec unicam parens

Tenella natam diligit.

Vt militum ferocium,

Infracta virtus concidit!

Vt Ionathas acerrimus

Parente cum fortissimo

In montibus casus iacet!

FINIS.

APPEN.

APPENDIX EX
HYMNIS V. CL.

GEORGII FABRICII
CHEMNICENSIS.

DEO PATRI OMNIPOTENTI.

*Accedo te parens Deus,
Tuo vocatu, nil meis
Confisus actionibus,
Vlloq; dignus nomine.
Stipatus accedo tamen
Nato hinc tuo, illinc flamine.
Nati cruore recreor,
Fauore viuo flaminis.
Natus iubet, flamen trahit,
Ille os Dei, hic vigor patris:
Quorum una tecum semper est
D Mens*

CARMINA DE

*Mens & potestas & decus.
Sequor iubentem, nec queo
Nutum trahentis linquere.
Natum patronum sustine,
Flatum aduocatum respice.
Ignosce prauo, suffice
Vires iacenti, perditio
Succurre, vinctum libera,
Pressum erige, indignum bea.
Choros ut inter ceteros
Viam soluto corporis
Vinclo caduci, per tuum
Resuscitatus filium.*

DEO FILIO IESV CHRI-
STO REDEMPTORI.

*Rare Christe me quoque
Mandas, vocare, et poscere.
Aures patentes sunt Dei
Fiden-*

Fidenter inuocantibus.

Vides quibus periculis

Cœtus laboret ille, te

Qui confitetur, & tuo

Se iactitat de nomine.

Hunc Thraces annis plurimis

Vexant, nouis iam Sarmatæ

Lati premunt successibus,

Gens utraq; impia, horrida.

Hunc illa tetra bestia

Oenotris undiq; impetit,

Ad arma reges, efferum

Ad arma vulgus concitans.

Non sustinebis opprimi,

Diris ab his latronibus,

Dictum tuo de nomine

Gregem, redemptum sanguine.

Exurge Christe, & Angelis

D 2 Man-

CARMINA DE
Manda tuis, ut liberent
Mundi supremo tempore
Ad te gementem Ecclesiam.
Tum parvulum ad te me trahere,
Tuoq₃ firma spiritu,
Ut ne tuo pro nomine
Vitam recussem ponere.

DEO SPIRITVI SANCTO
PARACLETO.

Vive patris spiritus,
Christiq₃ testis inclite,
Cum patre, cum Christo
Vis, altitudo, gloria. (unica
Servare quæ in vita iubes,
Nos imperitos edoce:
In morte scire quæ decet,
Obliviosis suggere.
Ne veritatis obstruat

Da-

*Dæmon sophista lumini,
Neu te Deum, testem Dei,
Humana mens irrideat.
Sis robur in periculis,
Solamen in suspiriis,
Et aduocatus à mea
Nunquam recedas dextera.
Tum tempore hoc quos mobili
Hypocritarum subdola
Fraus pellicit, quos perditus
Furor tyrannorum premit:
Heroica illos indue
Vultu tuo constantia,
Contraq; mundi principem
Dona omnibus victoriam.*

DEO VNI TRINOQVE, PA-
tri, filio, spiritui sancto.

D 3 Pater

*Ater creator maxime,
 Quos condidisti, ne sine
 Perire: custodi malis
 Sed supplices ab omnibus.
 Fili redemptor optime,
 Tuo lauas quos sanguine:
 Iram coërcens, improba
 Mitis remitte crimina.
 Sacrator alme Spiritus,
 Nos erudis qui celitus,
 Post hæc caduca tempora
 Ad regna duc caelestia.*

MATVINO DIEI

tempore.

*audem canamus debitam
 Nostro patri, nostro
 Deo,
 Qui prospera dedit suis*

Frui

Frui quiete servulis.

Qui somniorum noxia

Tulit procul ludibria:

Qui mille fraudes damonis

Sancto repressit Angelo.

Ne fallat hostis, subdolis

Nocere doctus artibus,

Tuere, Christe, & in tuis

Fac ingredi vestigiis.

Ne cæca recto mens scopo

Aberret, & ne deviet,

Emitte claram calitus

Lucem tibi credentibus.

Vt si soluta corporis

Humana mens sit vinculis,

Apud Deum celestibus

Felix fruatur gaudiis.

Virtus, honos, & gloria

CARMINA DE
Cum patre Christe sit tibi.
Et cum pio spiramine,
In hoc & illo seculo

HORIS MERIDIANIS.

 Vi pro reis mortalibus
Pœnam subis innoxius,
Calcste lumen mentibus
Infunde caligantibus.

Ignosce lapsis crimina,
Da recta prauis pectora:
Vt corrigentes impiam,
Vitam, assequamur gratiam.
Auerte damna publica,
Et cuncta tolle tristia:
Meridiani comprime
Iram minacem demonis.
Vt hoste victo pessimo,
Magne Deus victoria

Tollae

*Tollatur auctor laudibus,
Sacris colatur canticis.*

*Ne si fugemur territi,
Immanis hostis opprimat,
Captosq; vinculis premat,
Iugoq; colla conterat.*

*Virtus, decus, potentia
Patri sit atque filio,
Cum sacrosancto Flamine
In sempiterna secula.*

VESPERTINO DIEI
tempore.

*Nate patris vnice,
Te nos rogamus sup-
plices,*

*Vt des quietem prosperam,
Leuesq; somnos irriges.*

D 5 O ve-

O vera lux, verus dies,
 Noctis fuga caligines,
 Somnos graues & anxia
 Depelle clemens somnia.

Ne cæca tendat retia,
 Neu perdat incautos veta,
Communis hostis omnium,
Nomen Dei fatentium.

Siccis cruentus faucibus
 Qui querit, vt leo ferus,
 Quem captet, umbris Tartari
 Demergat et crudelibus.

Manu tua nos assere,
 Malisq; cunctis eripe:
 Vt vera Christe gaudia
 Sint in perenni patria.

Honor patri cum filio,
 Sacro simul cum spiritu,

Tri-

*Trinoq; & unico Deo
Dicatur omni seculo.*

PECCATOR.

D*E corde toto torqueor
Sensu doloris intimo,
Vultu quòd à tuo Deus
Peccator ingens arceor.*

*Velut leonis dentibus
Membris reuulsis differor,
Iacens miser velamine
Ut menstruato, sordeo.*

*Ut pondus alti Sionis,
Delicta me premunt mea:
Contraq; ut Hermon arduus
Nituntur heu me perditum.*

*Cor instar undæ diffluit,
Telis acutis vulneror,
Vires iacent, artus stupent,*

CARMINA DE

*Ab inferis absorbeor.
Indignus istam scilicet
Lucem tueri, dignior
Propter reatus maximos
Damnari, & à Deo abiici.
Sic pressus, cheu, recreor
Tua pater clementia,
Quæ facta per te nobilis,
Nulli negata est pauperi.
Tibi Manasses cædibus
Pollutus, & rex bellua
Factus, placent: dum supplices
Tuam requirunt gratiam.
David receptus est miser,
Et flens receptus Petrus est:
Iam Paulus, illum prædicat
Iuratus ante perdere.
Te Christe peccatrix mouet*

Afli-

Afflicta, te clamans latro:

His dignus omnibus minus,

Commisssa plango crimina.

Ne solum in unius caput

Infesta mitte fulmina,

Dignum Deo est, dignum male

Perire, si seruaueris.

Serua Deus, seruare te

Nam nullus excepto potest.

Vna cruoris filii

Aegrum resperge guttula.

Tuus leuet me spiritus

Totis iacentem viribus:

Ego omnium sim, qui tuum

Regnum colant, vel infimus.

CONTRA HOSTES ÆTA-
TIS TENERAE.

CARMINA DE
DEO PATRI.

Eccauimus pater tibi,
Tuisq³ iussis viuere
Ingrata gens neglexi-
mus.

Hinc ira detonat tua
Iusta in rebelles filios.
In nos ab ultimo mari
Insurgit atra bellua
Rictus aperta, ut lancinet
Nostra & parentum corpora.
Deus pater per filium,
Nos libera mitis tuum,
Tuisq³ sanctis Angelis
Os saeuientis reprime,
Ut victa vis tyrannica,
Solum deum te sentiat.

DEO FILIO.

En Chrifte, quicquid est,
malum est,

Mens, vita, cogitatio,

Mores, & actus & caro:

Hinc undiq; crux imminet,

Et mors, & arma Turcica

In nos proteruos persurunt.

A morte quis nos eripit?

Aut quis tuetur à fero

Paruos tyranno? prater ô

Te Chrifte, cuius in sinu

Gestamur atq; brachiis.

Per te, tuam fidem, sacra

Per obsecramus vulnera,

Defende, quos fuso tibi

Cruore blandus asseris.

CARMINA DE
DEO SPIRITUI
SANCTO.

*Q*uod eloqui vox balbula
Nescit, potens facundia
Loquare, sancte spiritus.
In nos metus & omnia
Exempla pœnarum ruunt,
Matrumq; fletus uberes
Micante corde cernimus.
Deus, die quem nocteq;
Casta salutamus prece,
Serua pusillos, & truces
Auerte vultus hostium,
Et frange vires demonum.
Pugnante pro nobis Deo,
Coguntur arma principum
Ferocientum cedere.

PRO REMISSIONE
peccatorum.

*Aufer à nobis Domine cunctas
iniquitates nostras.*

*Gnosce mitis & bonus
Cunctis iniquitatibus.
Tua ingredi sacraria*

Puris queamus mentibus.

Tuo redemptam sanguine,

O Christe gentem respice:

Aeterna nec per tempora

Iratus, infer fulmina.

Audi preces clamantium,

Nec sperne vota supplicum,

O Christe pro nobis tuum

Orans Parentem mitiga.

VENITE REVERTAMVR

ad Dominum.

E Veni-

*Enite, rursus ad Deum,
 Gradu citato currite:
 In cuius est clementia,
 Tutela, spes, redemptio.*

*Ceu rugientis bestia
 Nos dissipauit rictibus,
 Sed admouebit patriam
 Nostro dolori dexteram.*

*Notauit ille liuido
 Nos sauciatos verbere,
 Idem cruore tabida
 Ipse alligabit vulnera.*

*Perferte adhuc unum diem,
 Vnumq³ adhuc quiescite,
 En vita, pax, perennitas,
 Die redibunt tertio.*

*Tunc multa gens ab omnibus
 Accurret orbis terminis,*

Et

*Et ante conspectum Dei
Hymnis sonabit dulcibus.*

IESV CHRISTE RESPI-
cere digneris super me mi-
serum.

*Christe Iesu, qui sinis
Planè perire neminem:
Et id profuso largiter
Probas Redemptor sanguine.
In me iacentem, plurimo
Fædum reatu, respice,
Illo beato patriæ
Miserationis lumine:
Quo Petrus aulæ in atrio,
Et Magdalis conuiuio,
Et in crucis latro tibi
Visus fuit patibulo.
Hanc da petenti gratiam,*

CARMINA DE

*Vt cum Petro dignè fleam:
Cum Magdali te diligam,
Et cum latrone te sequar,
Ad illa celi gaudia,
Audita nullis auribus,
Quæ non potest mens assequi,
Sonare lingua, os eloqui.*

SYMENTIS CORPVS, ET
bibentis sanguinem Domini
Oratio.

*I corpora quæ uamur
Gemmae uisus &*

*Cum o amici
la potentis:
quibusq;
paratu,
ipsis*

Vene-

Venerandas cultus adibo?

Tunc mens ornata placensq;

Cum pressa grauamine multo,

In solo querit & uno

Christo veniam atq; fauorem.

En porrigit ipse iubetq;

Quid sumere tarde recusas?

Partitum mandere panem,

Pateramq; haurire cruoris.

Tunc hoc fœderis instar,

us r mur ut unum:

tor nes & amplius

is rta relinquit.

u nanna

us Ebraeis:

pe dedisti

ibus undas:

, rogamus,

E 3

Tu

CARMINA DE

Tu potus & esca salutis:
Humanos sanguine delens,
Inopum miserate, reatus.
Da cor pietatis amore
Flagrans, peccato inimicum,
Sanctiq; & labe carentes
Veniant in pectora motus.
Ita mens mea diligat omnes,
Aliis servire parata,
Pendens cruce sicut in alta
Immundum Christe piasti.
Absit tremor omnis & horror,
Si vultus fortè tyranni
Instet, iubeatq; tenaci
Rigidum decedere mente.
Hæc qui per sacra fidemq;
Habitat penetralia cordis
Mens est quoq; factus, & ille
Pars

*Pars nostri corporis idem.
Quæ cum benefacta recordor,
Mensq; inflammata coegit,
Me corporis atq; cruoris
Epulas gustare salubres:
Te tempore laudibus omni
Cantem, venererq; colamq;
Et per quam parta salus est,
Mortem contempler acerbam.*

FINIS.

E 4

M. AN.

M. ANTONII FLA-
MINII PARAPHRASIS
in psalmos triginta,

*VM nigra iucundos per lan-
guida membra sopores
Nox irrigat mortalium,
Tu mecum tacitis hymnos
meditare sub umbris
Cantu Latino barbite.*

*Iesseo quondam Heroi modulate, tyranno
Qui siue pulsus à fero
Montibus in solis erraret, siue reuersus
In patriam, ditissimas
Vrbes, & latos populos ditione teneret,
Noctes diesq; maximo
Calicolum regi laudes cantare solebat.
At vos beati calites,
Est tutela quibus vatum commissa piorum,
Adeste queso dexteri,
Et quæcunq; Syros docuit rex optimus olim,
Per Italas vrbes lyra
Dum memorare iuuat, facilem concedite can-
Rebusq; dignum maximis.* (tum,

PSALMVS I.

Beatissimus ille qui nec audit impios,
Nec perseuerat improbus
Peccare, nec latatur irrisoribus
Se pessimis adiungere,
Sed mente pura diligit leges Dei,
Illasq; semper cogitat.
Seu nox sopore amabili, seu lumine
Sol candido terram irrigat.
Quales perennes orta propter riuulos
Arbor feraces ramulos
Ornat quotannis fructuum latissima
Pulcherrimorum copia,
Suumq; honorem seruat omni tempore
Densis amicta frondibus:
Talis piorum est vita, talis omnium
Colentium leges Dei.
Hi quicquid vnquam molientur, exitus
Illo fauente prosperos
Habebit. haud sic improbi, sed puluerem
Vt turbo latè disiecit,
Sic iactat illos impetus libidinum,
Nulloq; consistunt loco.

E S

Ergo

PSALMI

*Ergo supremi iudicis cum venerint
Tribunal ad iustissimum,
Causa cadentes, à bonorum candida
Turba procul, miserrimi
Trudentur ima in tartara. quoniam Deus
Mores piorum diligit.
At turpiter qui vitam agit, cruciatibus
Hunc sempiternus afficit.*

PSALMVS. III.

D*ater beate quid esse causa existi-
Cur impio bello furens (mē,
Me persequatur immerentē ciui-
Meam salutem perditā, (tas?
Et derelictā, populus, à tua pater
Benignitate predicat.
Sed quisq, quod habet loquatur, tu decus,
Certumq, præsidium meum es.
Nunquam fidem tuam pia inuoco prece,
Quin vocibus dexter meis
Aures benignas praebeas, & supplici
Optata dones omnia.
Ergo quieta mente utramuis dormiam
In aurem, & hostium minas
Ridebo vanas, nullus ullo tempore,
Belli tumultus aut ferox*

*Me praeliorum territabit impetus,
 Non si trecentis militum
 Me vallet hostis millibus, & undiq;
 Mortem minentur omnia.
 Exurge vindex scelerum, & hostium feram
 Compesce vim crudelium,
 Qui saepe, sapiusq; me grauissimis
 Iam liberaſti caſibus.
 Tu perdidisti Saulem, & omnes impios,
 Qui belluarum immanium
 Inſtar, ſalutem, et ſanguinem meum hiantibus
 Seui appetebant faucibus.
 Solus ſalutem, ſolus o dulciſſime
 Pater bona omnia ſufficis:
 Solus colentibus pie numen tuum
 Aeterna donas gaudia.*

PSALMVS VI.

*E quaſo domine me tuus furor op-
 Néue ira ſauiat tua: (primar,
 Sed qui pater mihi es, paterna filiū
 Seueritate punias.
 Miſerere domine iam mei, iam triſtibus
 Aurem querelis admoue:
 Nam dira morbi vis miſellum conficit,
 Me vita deſtituit mea.*

CARMINA DE
DEO PATRI.

Eccauimus pater tibi,
Tuisq; iussis viuere
Ingrata gens neglexi-
mus.

Hinc ira detonat tua
Iusta in rebelles filios.
In nos ab ultimo mari
Insurgit atra bellua
Rictus aperta, ut lancinet
Nostra & parentum corpora.
Deus pater per filium
Nos libera mitis tuum,
Tuisq; sanctis Angelis
Os saeuientis reprime,
Ut victa vis tyrannica,
Solum deum te sentiat.

DEO FILIO.

Heu Christe, quicquid est,
 malum est,
 Mens, vita, cogitatio,
 Mores, & actus & caro:
 Hinc undiq, crux imminet,
 Et mors, & arma Turcica
 In nos proteruos persurunt.
 A morte quis nos eripit?
 Aut quis tuetur à fero
 Paruos tyranno? præter ô
 Te Christe, cuius in sinu
 Gestamur atq, brachiis.
 Per te, tuam fidem, sacra
 Per obsecramus vulnera,
 Defende, quos fusotibi
 Cruore blandus asseris.

CARMINA DE
DEO SPIRITUI
SANCTO.

 *Uod eloqui vox balbula
Nescit, potens facundia
Loquare, sancte spiritus.
In nos metus & omnia
Exempla pœnarum ruunt,
Matrumq; fletus uberes
Micante corde cernimus.
Deus, die quem nocteq;
Casta salutamus prece,
Serua pusillos, & truces
Auerte vultus hostium,
Et frange vires demonum.
Pugnante pro nobis Deo,
Coguntur arma principum
Ferocientum cedere.*

REBUS DIVINIS.
PRO REMISSIONE
peccatorum.

33

*Aufer à nobis Domine cunctas
iniquitates nostras.*

 *Gnosce mitis & bonus
Cunctis iniquitatibus.
Tua ingredi sacraria
Puris queamus mentibus.*

*Tuo redemptam sanguine,
O Chryste gentem respice:
Aeterna nec per tempora
Iratus, infer fulmina.
Audi preces clamantium,
Nec sperne vota supplicum,
O Chryste pro nobis tuum
Orans Parentem mitiga.*

VENITE REVERTAMVR
ad Dominum.

E Veni-

*Enite, rursus ad Deum,
 Gradu citato currite:
 In cuius est clementia,
 Tutela, spes, redemptio.
 Ceu rugientis bestia
 Nos dissipauit rictibus,
 Sed admouebit patriam
 Nostro dolori dexteram.
 Notauit ille liuido
 Nos sauciatos verberare,
 Idem cruore tabida
 Ipse alligabit vulnera.
 Perferte adhuc unum diem,
 Vnumq³ adhuc quiescite,
 En vita, pax, perennitas,
 Die redibunt tertio.
 Tunc multa gens ab omnibus
 Accurret orbis terminis,*

*Et ante conspectum Dei
Hymnis sonabit dulcibus.*

IESV CHRISTE RESPI-
cere digneris super me mi-
serum.

*Christe Iesu, qui sinis
Planè perire neminem:
Et id profuso largiter
Probas Redemptor sanguine.
In me iacentem, plurimo
Fædum reatu, respice,
Illo beato patriæ
Miserationis lumine:
Quo Petrus aula in atrio,
Et Magdalis conuiuio,
Et in crucis latro tibi
Visus fuit patibulo.
Hanc da petenti gratiam,*

CARMINA DE
*Vt cum Petro dignè fleam:
Cum Magdali te diligam,
Et cum latrone te sequar,
Ad illa cæli gaudia,
Audita nullis auribus,
Quæ non potest mens assequi,
Sonare lingua, os eloqui.*

SVMENTIS CORPVS, ET
bibentis sanguinem Domini
Oratio.

 *I corpora nostra lauamus
Gemmisq; ornamus Et
auro,*

*Cùm splendida forsan amici
Domus est adeunda potentis:
Quo mentis honore, quibusq;
Ornatibus atq; paratu,
Epulas cælestibus ipsis*

Vene-

Venerandas cultus adibo?

*Tunc mens ornata placensq;
Cum pressa grauamine multo,
In solo querit & uno
Christo veniam atq; fauorem.*

*En porrigit ipse iubetq;
Quid sumere tarde recusas?
Partitum mandere panem,
Pateramq; haurire cruoris.*

*Tribuens hoc fœderis instar,
Corpus reddamur ut unum:
Genitor ceu diues & amplius
Natis bona parta relinquit.*

*Idem qui dulcia manna
Populis largitus Ebræis:*

*Qui dura è rupe dedisti
Gratas sitientibus undas:*

Sis nobis Christe, rogamus,

CARMINA DE

Tu potus & esca salutis:
Humanos sanguine delens,
Inopum miserate, reatus.

Da cor pietatis amore
Flagrans, peccato inimicum,
Sanctiq; & labe carentes
Veniant in pectora motus.

Ita mens mea diligat omnes,
Aliis servire parata,
Pendens cruce sicut in alta
Immundum Christe piasti.

Absit tremor omnis & horror,
Si vultus fortè tyranni
Instet, iubeatq; tenaci
Rigidum decedere mente.

Hæc qui per sacra fidemq;
Habitat penetralia cordis
Mens est quoq; factus, & ille

Pars

*Pars nostri corporis idem.
Quæ cum benefacta recordor,
Mensq; inflammata coegit,
Me corporis atq; cruoris
Epulas gustare salubres:
Te tempore laudibus omni
Cantem, venererq; colamq;
Et per quam parata salus est,
Mortem contempler acerbam.*

F I N I S.

E 4

M. AN.

M. ANTONII FLA-
MINII PARAPHRASIS
in psalmos triginta,

*VM nigra iucundos per lan-
guida membra sopores
Nox irrigat mortalium;
Tu mecum tacitis hymnos
meditare sub umbris
Cantu Latino barbite.*

*Iesseo quondam Heroi modulate, tyranno
Qui siue pulsus à fero
Montibus in solis erraret, siue reuersus
In patriam, ditissimas
Vrbes, & latos populos ditione teneret,
Noctes diesq; maximo
Calicolum regi laudes cantare solebat.
At vos beati calites,
Est tutela quibus vatum commissa piorum,
Adesse queso dexteri,
Et quacung; Syros docuit rex optimus olim,
Per Italas vrbes lyra
Dum memorare iuuat, facilem concedite can-
Rebusq; dignum maximis. (tum,*

PSALMVS I.

Beatissimus ille qui nec audit impios,
Nec perseverat improbus
Peccare, nec latatur irrisoribus
Se pessimis adiungere,
Sed mente pura diligit leges Dei,
Illasq; semper cogitat.
Seu nox sopore amabili, seu lumine
Sol candido terram irrigat.
Quales perennes orta propter riuulos
Arbor feraces ramulos
Ornat quotannis fructuum latissima
Pulcherrimorum copia,
Suumq; honorem servat omni tempore
Densis amicta frondibus:
Talis piorum est vita, talis omnium
Colentium leges Dei.
Hi quicquid unquam molientur, exitus
Illo fauente prosperos
Habebit. haud sic improbi, sed puluerem
Ut turbo late disicit,
Sic iactat illos impetus libidinum,
Nulloq; consistunt loco.

E s

Ergo

PSALMI

*Ergo supremi iudicis cum venerint
Tribunal ad iustissimum,
Causa cadentes, à bonorum candida
Turba procul, miserrimi
Trudentur ima in tartara. quoniam Deus
Mores piorum diligit.
At turpiter qui vitam agit, cruciatibus
Hunc sempiternis afficit.*

PSALMVS. III.

 *Ater beate quid esse causa existi-
Cur impio bello furens (mē,
Me persequatur immerentē ciui-
Meam salutem perditā, (tas?
Et derelictā, populus, à tua pater
Benignitate predicat.
Sed quisq, quod habet loquatur, tu decus,
Certumq, presidium meumes.
Nunquam fidem tuam pia inuoco prece,
Quin vocibus dexter meis
Aures benignas praebeas, & supplici
Optata dones omnia.
Ergo quieta mente utramuis dormiam
In aurem, & hostium minas
Ridebo vanas, nullus ullo tempore,
Belli tumultus aut ferox*

*Me praeliorum territabit impetus,
 Non si trecentus militum
 Me vallet hostis millibus, & undiq;
 Mortem minentur omnia.
 Exurge vindex scelerum, & hostium feram
 Compesce vim crudelium,
 Qui saepe, saepiusq; me grauissimis
 Iam liberasti casibus.
 Tu perdidisti Saulem, & omnes impios,
 Qui belluarum immanium
 Instar, salutem, et sanguinem meum hiantibus
 Sani appetebant faucibus.
 Solus salutem, solus o dulcissime
 Pater bona omnia sufficis:
 Solus colentibus pie numen tuum
 Aeterna donas gaudia.*

PSALMVS VI.

*E quaeso domine me tuus furor op-
 Néue ira sauiat tua: (primat,
 Sed qui pater mihi es, paterna filiū
 Seueritate punias.
 Misere domine iam mei, iam tristibus
 Aurem querelis admoue:
 Nam dira morbi vis misellum conficit,
 Me vita destituit mea.*

*Suspirijs, lacrymisq; motus est meis,
 Dominus pias preces meas
 Benignus audiuit, salutem supplici
 Donauit optimus pater:
 Ergo erubescant, & dolore pessimi
 Rumpantur hostes, & mea
 Felicitati quisquis inuidet, procul
 Fugiat metu perterritus.*

PSALMVS. XI.

*EO mea spes, nititur, quid dicitis,
 Vestris ut auolem procul
 A montibus? misella sicut auicula,*

*Quam saeuus accipiter feris
 Adurget unguibus, fama rabida furens.*

*AMI. Quia hostis ecce barbarus,
 Arcum tetendit iam, suas ut imbuat
 Tuo sagittas sanguine,
 Et dissipatis legibus, miseris nihil
 Ad spem salutis linquitur.*

*DA. At ego quid egi, cur meam vitam mihi
 Auferre tendat impius?
 Sed praesidet templo Deus sancto, Deus
 Calum beatus incolit:*

Hinc

PSALMI

*Hinc perspicaci cuncta lustrat lumine
 Rerum omnium arbiter parens,
 Sua vi potente dextera bonos iuuet,
 & Malosq; iustus puniat.
 Explorat ille saepe rebus asperis
 Pios, ut aurum feruidus
 Explorat ignis, opprimi tamen vetat,
 Contraq; tempus ad breue
 Florere permittit malos, cruciatibus
 Quos deinde longis afficit.
 Quapropter hostis impius nisi iam suo
 Ponit furori terminum,
 Pradico, funditus peribit obrutus
 Igne, procellis, sulphure.
 Namq; æquus æquitatem amat Deus, & pios
 Placido intuetur lumine.*

PSALMVS XII.

*Enigne calitū pater, serua obsecro,
 Opemq; fer, paucissimi
 Nam sunt, quibus confidere, ac pos-
 sim meam
 Tutò salutem credere.
 Mendacio iam pulsa turpi veritas
 Recessit alma ab urbibus,*

Fidesq;

*Fidesq̃, sanctusq̃ pudor, & soror illius
Sinceritas amabilis.*

*Quod si quis unquam blandiatur, & omnia
Loquatur ore dulcia,*

*Tu vero ab illo tibi potissimum caue,
Te lingua blanda ab improbo
Auellat ore prapotens rerum Deus.*

*Tu magna qui semper loqui
Gaudes, eum iratum, tuæq̃ vindicem
Linguae proteruae sentias:*

*Tu qui furore percitus; lingua mea
Opes mihi & potentiam,*

*Dicis, parabo, liberum os gero, & geram
Semper, quis imperat mihi?*

*At hac nefandus, dum nefaria euomit;
Cælestium rex maximus*

Orationis impiae superbia

*Commotus, Exurgo iam ait,
Exurgo, iamq̃ opem salutarem affero
Benignus afflictis, mihi,*

*Qui vexat illos, impius pœnas dabit.
Sincera verba numinis*

*Auroq̃ puriora sunt purissimo,
Quod igne sæpe, ac sæpius*

Purga-

PSALMI

*Purgauit artifex monile regio
 Sponso laborans nobile.
 Tu gente nos ab impia rex optime
 Seruabis, & clementia
 Scuto tuæ firmissimo tela hostium
 Longe repelles omnia.
 Tuti vagantur improbi, & bonis malam
 Pestem, dolosq; comparant,
 Contaminata mente cum vir urbibus,
 Servire dignus, imperat.*

PSALMVS XIII.

*Quousq; Domine linquor in tantis
 malis?
 O columen & salus mea:
 Quousq; pergis esse non memor
 mei?*

*Dic, oro, quamdiu dies,
 Noctesq; lacrymis madebo, & anxius
 Deliberando distrahar?
 Quousq; supplicem tuæ clementiæ
 Crudelis hostis opprimet?
 Aures tuæ satis diu pater à meis
 Abhorruere questibus:*

Satis,

Satis, superq̃, vultus auersus tuus
Omnem mihi lucem abstulit,
Iam, quæso, iam candore luminis sacri
Meas tenebras dissipa,
Ne forte durus mortis obrepat sopor,
Dum nulla donatur quies.
Ne, quæso, ne amplius in mala insultans mea
Triumphet hostis gaudio,
Sed quanquam ab omnibus misera salus mea
Proiecta sit mortalibus;
Bonam tamen spem non ego abijciam tuæ
Nitens opis fiducia.
Pater beate maximas tibi gratias
Ago, tuum qui supplicem
Tam dexter audis, & malorum fluctibus
Tantis benignus eripis.
Iam iam querelas flebiles, suspiria
Iam pono letus tristia,
Et fonte quicquid carminis fluet meo,
Pater tibi omne consecro.

PSALMVS XV.

PATER supreme quis tuum tem-
plum incolet?
Dic, oro, monte quis acquiescet in
tuo?

F

Qui

PSALMI

*Qui purus omni à labe iustitiam colit,
 Qui diligenter curat, vt mentem mala
 A cogitatione seruet integram.
 Nec immerentes ore vexat improbo,
 Nec alteri nocere solummodo cauet,
 Sed si quis vllum ledat, auxilio venit,
 Iniuriamq; prohibet. hic malum, licet
 Ditissimum, licet potentem, negligit.
 At quos amantes viderit Deum, colit,
 Veretur, obseruat, loco quanquam infimo
 Iacere cernat rerum egentes omnium.
 Nec, siquid vnquam iuret, vnquam peierat.
 Non ille fœnori pecuniam daret:
 Illamue reciperet, licet pauperrimus,
 Vt innocentes opprimat, vel maximam.
 Qui seruat hac, immobilis semper manet,
 Deoq; carus viuit, & mortalibus.*

PSALMVS XXIII.

*EX calitum est pastor meus,
 Nihil boni deerit mihi,
 Vberimis in pascuis,
 Amœna propter flumina
 Me spiritus sanctissimi
 Aura beata recreat,*

Dul-

Dulciq; mentem pabulo
 Nutrit suæ scientiæ.
 Miserrimus animus meus
 Dum longius abit à Deo,
 Errauerat procul à via,
 Quæ ducit ad caelestium
 Oras beatas. at Deus
 Mea misertus miseriæ,
 Benignitate maxima
 Quæsiuit illum ultro, & sui
 Reduxit ad caulas gregis.
 Si solus sola per loca
 Inermis eam, ubi plurima
 Imago mortis territat:
 Interritus perrexero
 Custode securus Deo.
 Me virga pastor optime
 Coercet errantem tua,
 Ne grauius offender cadens
 Tuo bacillo fulcior.
 Me mensa roborat tua,
 Me dulcis exhilarat calix
 Tuus, oleo foveor tuo,
 Nec me pater dulcissime
 Per has inexplicabiles

PSALMI

*Vias euntem deseres
Vunquam, sed ad tuam domum
Duces, ubi vita fruar
Et sempiterno gaudio.*

PSALMVS XXX.

*E semper efferā pater sanctissime
Cantu meorum carminum,
Qui me tenebris miserorum, &
horrida
Lethi extulisti ianua.
Tua benignitate perfectum est, meis
Ne risus hostibus forem.
Domine pia prece inuocatus, tabido
Morbū expulisti corpore.
Iam iam sub imas ire terras cæperat
Mærens anima, iam nexibus
Soluta cari corporis dulcissimas
Linquebat oras ætheris,
Cum restituta viuere, & iussa est frui
Lucis cupito munere.
Adeste, castæ virgines, homines p̃j
Adeste, mecum laudibus
Deum benignum tollite, agite gratias,
Quantas potestus maximas*

Incom-

*Incomparabili illius clementia.
Vt vere nimbus vuido
Vix ortus euanescit, Aquilonis feri
Si spiritus superuenit:
Sic ira sancti numinis breuissima est,
At illius benignitas
Semper salutem, semper hominibus pijs
Sincera prabet gaudia.
Quod siquid unquã incommodi interuenerit,
Deo fauente celeriter
Multiplicatis commodis rependitur.
Verum ipse victus hostibus,
Et constituta pace, cum mihi omnia
Feliciter succederent,
Demens ad hunc modum loquebar, nulla vis,
Me nulla iam potentia
Deicere poterit hoc statu rerum optimo.
Tu scilicet regnum meum,
Measq; fortunas ita stabiliueras,
Vt montis instar omnibus
Habere visa sint. at hoc nulla mihi
Virtute contigerat mea,
Sed liberalitate maxima tua,
Quod ne mihi ignotum foret,*

PSALMI

Illamq₃ stultam opinionem ut ponerem,
 Paulisper auersus mihi
 Memer reliquisti domine, suntq₃ illico
 Mutata, versaq₃ omnia.
 Tum lacrymans, vocesq₃ lamentabiles
 Fundens, quid, inquam maxime
 Rex calitum, quid vita proficiet mea
 Restincta morte tam cita?
 Ecquid sepulcro lingua condita poterit
 Cantare nominis tui
 Laudes? tibiue docta dextra psallere?
 Ne, quaeso, supplicis tui
 Nouissimo in casu precem contemptam habe:
 Sed pestilentem corpore
 Depelle morbum de meo. Sic lacrymans
 Orabam; at ipse tristibus
 Aurem querelis admouens, pro lugubri
 Mærore læta gaudia,
 Pro fœditate vestium squalentium
 Vestem dedisti candidam.
 Itaq₃ tibi ingenium meum & studia mea,
 Meamq₃ vocem consecro,
 Semper tibi laudes cithara dicet mea,
 Semper tuam clementiam

Canta-

*Cantabo, semper gratias tibi maximas
Agam pater sanctissime.*

PSALMVS XLII.

*T cerua fontem anhela quærit an-
xiè,*

*Quam vis canum sagacium
Vexauit,urit arua dum sol igneus.*

Sic te pater dulcissime

Desiderat anima mea, cor meum tuam

Sic expetit præsentiam.

O si niuea lux illa fulgeat mihi!

Cum liceat ad templum Dei

Adire, & hymnos numini augustissimo

Cum gente sancta dicere.

Noctes, diesq; lacryma tristissima

Fuere pro cibo mihi,

Dum continenter sciscitantur impia

Gentes, Deus meus ubi sit.

Cur ille, dicunt, exulem seruum suum

Tantis relinquit in malis?

Iam fracta virtus ponderi succumberet

Rerum sperarum, nisi bona

Fulciret illam spes, & animum reficeret

Iucunda cogitatio,

PSALMI

*Nimirum adhuc tempus fore, cum ad amabilem
Redibo letus patriam.*

Tunc me meorum multitudo civium

Immensa gratulantium

Templum Dei deducet ad sanctissimum:

Tunc ciuitas clamoribus

Faustissimis sonabit, omnia tinnulis

Late sonabunt plausibus.

Ergo bona tibi tanta o anima mea à tuo

Promissa cum scias Deo;

Cur non dolori iam modum figis? mihi

Cur omne tollis gaudium?

Committe iam, committe presentissimo

Tuam salutem numini:

Nam liberati ab omnibus malis, adhuc

Agemus illi gratias.

Hec saepe mecum colloquor, sed intimis

Resurgit in precordijs

Quandoq; tanta vis doloris anxij,

Vix ut queam resistere.

Quapropter ad tui memoriam nominis

Amabilem sepiissime

Recurram, o unica spes mea, o lux, & salus,

Carumq; solamen meum,

Dul-

*Dulcescet illa amaror omnis, & animo
Illa eluet curas meo.*

*Quaquam paterna sum fugatus à domo,
Vastasq; solitudines*

*Iordanis, aniosq; saltus Hermoni
Inhospitalem & Mizarum*

*Exul peragro; rerum egenus omnium:
Nunquam tamen tui pater*

*Non meminero, nunquam effluet animo meo
Dulcissimum nomen tuum.*

*Eheu dolorem urget dolor, neq; vlla fit
Laboris intermissio.*

*Vt densus imber, visq; saeva grandinis
Ingenti glomerati agmine,*

*Cum turbulento decidunt ex aethere,
Magnis & omne motibus*

*Calum quatit tonitruum horrifonus fragor,
Sternuntur agri, sternitur*

*Seges virescens, rura plenis omnia
Natare fossis rusticus*

*Miratur, heu tali pater miserum agmine
Grauium malorum usq; obruis.*

*Sed tu serena placidus intueberis
Me fronte tandem, & candida*

PSALMI

*Lux pellet horridas tenebras : interim
 Manente nocte desinam
 Laudes tibi nunquam canere , numen tuum
 Nunquam precari desinam,
 Dicam tibi flens, ô salus, ô lux mea,
 Cur tandiu immemor es mei?
 Cur lacrymis, dolore, luctu maceror,
 Dum vexat hostis barbarus?
 In frustra corpus omne concidunt meum,
 Et me miserrimè enecant,
 Dum continenter sciscitantur impie
 Gentes , Deus meus ubi sit.
 Cur tristis es anima mea ? cur nunquam mihi
 Per te licet quiescere ?
 Committe iam , committe presentissimo
 Tuam salutem numini.
 Nam liberati ab omnibus malis , adhuc
 Agemus illi gratias.*

PSALMVS C.

*RBES, & agri cantibus
 Sonate , leta maximo
 Servite mente numini,
 Letis adite plausibus
 Ad atria eius aurea.*

Ipse,

*Ipse, ipse verus est Deus.
Terra, poliꝑ, conditor:
At ceterarum gentium
Non dij, sed aurum & marmora.
Tu nos pater sanctissime
Tua benignus dextera
Finxisti, ouicula nos tua
Sumus, tua scientia
Dulcissimo nos pabulo
O pastor optime nutriens,
Aeterna donas secula
Vitam beatam ducere.
Ergo Deum canamus o
Viri, & pudica femina.
Adite sancti ianuas
Templi, sonantes dulcia
Carmina, sonent late omnia
Nomen Dei sanctissimum.
Nam dulcis, & rerum omnium
Amabilissimus est Deus.
Absumet ignis sidera,
Tellus peribit; at Dei
Mirabilis clementia,
Et veritas semper manent.*

PSALMI

PSALMVS CXIII.

*A*DEST Ecce virgines, pueri in-
 tegri
 Adeste, mecum laudibus
 Efferte nomē numinis sanctissimi,
 Dum sol per oras ætheris
 Cursu volubili rotabitur, diem
 Aegris ferens mortalibus:
 Minora dum micabit inter sidera
 Luna occidente iam die,
 Ab Indo ad vltima Britanni littora
 Illustre sit nomen Dei.
 Non vniversis ille tantum gentibus
 Sua imperat potentia;
 Sed calites, calig, supra maximum
 Se tollit altus verticem.
 Hinc pater acuto cuncta lustrat lumine.
 Non stellifer quicquam polus,
 Non alma quicquam terra continet, neq;
 Pontus eam circumuagus,
 Nil pandit aër liquidus, occultat nihil
 Crassa inferorum obscuritas,
 Mortalis vllus deniq; nihil pectore
 Seruat profundo conditum,

Quod

Quod ille rector maximus caelestium
Non cernat omni tempore.
Ipse & potens inani mente lucida
Perambulantes sidera
Vindex ad imos usq³ trudit inferos,
Et pauperes in infimo
Gradu iacentes principum in solio locat
Sua benignus dextera.
Ipse & pudicam liberorum garrulo
Hilarat puellam examine,
Quæ prole sine dulci diu in tristissimo
Marore vitam traxerat,

PSALMVS CXIV.

VM liberata seruitute barbara
Iudæa gens Aegyptiorum finibus
Exiret, illamq³ Deus ipse duceret,
Fugere fluctus æquoris perterriti,
Iordanis vnda retro fugit, et stupens
Gens illa vidit exilire maximos
Montes, ut agni prata per virentia
Saliunt nouelli, lacte dulci ebrij.
Quid accidit mare tibi, cur perterritum
Fugeres? ocelle fluminum quid accidit,
Cur pauidus ad fontem recurreres tuum?

Vos

*Vos quæso montes maximi, quid impulit
Inusitatis exilire motibus?
Sensere magni numinis præsentiam
Montes, & vnda fluminis, & altum mare,
Sensere dura saxa solitudinum,
Cum bis ea fontes verteretur in vberes.*

DE INSCRIPTIONE XV.

Hymnorum qui sequuntur.

ER quinq; qui sequuntur hymni,

Cantica

Graduum vocantur, istiusq; no-
minis

Quæ vis in isto sit loco, iã pluri-

Interpretantes protulere plurima, (mi

Sed illa sic incerta, fabulosaq;

Vt ipse malim confiteri liberè,

Nescire me, quod nescio. tu candide

Lector, quod istis continetur canticis,

Dum diligenter explicamus, obsecro

Attentum animum adhibe, tametsi inscriptio

Quid ipsa sibi velit, explicare non datur.

Nam totq; tantaq; poteris cognoscere

In his poëta versibus sanctissimi,

Vitam beatam maximè attingentia,

*Vt curiosus sis licet, animo tamen
Aequo ferendum sit, quod unum hoc nescias.*

PSALMVS CXX.

*PP VGNAT hostis impius caput
meum,*

*Measq; fortunas, ego
Contra piarum me tegam scuto
precum.*

*Nam vocibus dexter meis
Aures amicas admouet semper Deus,
Ut filio dulcis pater.*

*A viperino dente, acerbo à vulnere
Oris dolosi Domine me
Defende, saeva lingua ne vitam mihi
Suis venenis auferat.*

Dolosa lingua quem tibi fructum feret?

*Quid turpibus mendacijs
Lucrabere, prater odium Dei miser,
Et omnium mortalium?*

*Qualis sagitta milite à fortissimo
Contorta, qualis ignea
Nutrita vis iuniperi olentis caudice,
Talis venenata impij*

*Lingua est. Miser, miser ego iam nimium diu
 Cum gente uiuo barbara.
 Me pax iuuat, & mutui concordia
 Amoris ardens ignibus:
 At illa gens de pace cum loquor, nihil
 Crepat nisi necem, & sanguinem.*

PSALMVS CXXI.

*VM me cruentus urget hostis,
 lumina
 Montes ad altos sustuli,
 Vnde ille rerum præpotens pater
 omnium
 Terra poliꝑꝫ conditor,
 Frustratus hostem barbarum, mittet mihi
 Opem benigno numine.
 Nunquam ille sauis impiorum incurſibus
 Tuam ſinet conſtantiam
 Labare victam, dormiet nunquam tua
 Salutis ille negligens.
 Qui ciuitati præſidet ſanctiſſima,
 Nunquam proſecto dormiet.
 Hærebit ille ſemper ad dextrum latus,
 Fidiſſimus comes, tuum,*

Vmbra-

Vmbraculiqꝫ tecum amabilis vice
Fungetur optimus pater,
Ne feruidus te tangat aut sol, aut graui
Luna insalubris lumine.
Quodcunqꝫ ages, ubicunqꝫ eris, domi, foris,
In vrbe, in agro, tecum erit
Semper beatus calitum rex, & pater,
Fortunet vt tibi omnia,
Suasqꝫ tandem ducet ad domos, vbi
Aeterna viues secula.

PSALMVS CXXII.

Quale cepi gaudium,
Cum dicerent, adibimus
Templum Dei sanctissimum,
Te magna visam ciuitas
Tectis, viis, & mœnibus,
Et ciuium concordia
Florentem, & almi numinis
Tutela. agris ex omnibus,
Et oppidis gens plurima
In te piorum singulis
Annis ter ad festos dies
Et sacra sancta conuenit,
Vt legibus mandat suis

PSALMI

Reſtor ſupremus cœlitum.
Tu iura clariſ urbibus
Legesq; das, tu maximos
Reges alis, te Davidis
Proles frequentat inclyta,
ſtipata ſemper nobili
Turba ducum. precamini
Ciues boni bona omnia
Huic ciuitati. ſit bene,
Feliciterq; amantibus
Te mater alma, nec tuis
Vnquam recedat finibus
Pax, & beata fauſtitas.
Salus meorum ciuium
Tua ſalute nititur.
Templum Dei ſanctiſſimum
Te reddit omnibus pijs
Amabilem. Igitur uſq; dum
Ego vixero, ſemper tibi
Bona imprecabor omnia.

PSALMVS CXXIII.

A De , beatas qui beatus incolis
 Oras nitentis aetheris,
 Attollo lumina lacrymis manātia,
 Vita mea spes unica.

Iniuriosa verberatus ut manu

Manus heriles aspicit

Flens servus , implorans opem domini sui:

Ut serva servi dextera

Pulsata , domina dexteram aspicit sua:

Sic te pater sanctissime,

Nos intuemur maxima fiducia,

Doncc querelis tristibus

Aures benignas applicans ad sis tuo

Nobis secundo numine.

Iam, quaeso, iam tuere supplices tuos

Vultu sereno, ista quoniam

Abominata gens sua superbia

Nos enecat miserrimè,

Miserrimè nos enecat gens impia

Irrisione & iurgijs.

PSALMI

PSALMVS. CXXIV.

NISI nos benigni numinis
 Tutela seruasset, pia
 Nunc dicat urbis incola,
 Nisi nos benigni numinis
 Tutela seruasset, feri
 Inuaderent cum barbari:
 Instar leonum hiantibus
 Nos deuorassent faucibus,
 Cum gens veniret impia
 Furens, minasq; & sanguinem
 Spirans, malorum altissimo
 Nos obruisset gurgite.
 Torrens malorum maximus
 Agros, & urbem, & omnia
 Iam perdidisset funditus.
 Supreme calitum pater
 Te sempiternis laudibus
 Seruata tollet ciuitas,
 Quam noluisti immanibus
 Patere praedam belluis.
 Vt implicata vinculo
 Pudica turtur, aucupis
 Crudelis effugit manum,
 Si forte laqueus frangitur:

*Sic impiorum è dextera
 Spem præter ipsi euasimus.
 In posterum anxius timor
 Nostris faceßat finibus, -
 Quando omnium rerum potens,
 Terræ, poliꝑ conditor
 Suo benigno numine
 Nostræ salutis cõsulit.*

PSALMVS CXXV.

*Vicũꝑ, verè spes suas locat in Deo,
 Immobilis semper manet
 Sionis instar, nulla quem suo potest
 Mutare vis unquam loco.*

Vt sancta vallo montium circumdata

Est undecunq, ciuitas:

Sic ipse rector cœlitum dextro pios

Vallabit vsq, numine,

Illosq, nullis improborum viribus

Premi diutius sinet,

Ne forte virtus fracta rebus asperis

Deo recedat à suo.

Fac affluenter manet ad bonos tua

Quaeso benignitas pater,

PSALMI

*At qui secutus impiorum pessima
 Consilia, deserit viam
 Legum tuarum perditus, illum precor
 Vltrice puni dextera.
 Utinam quies, & alma pax nostros agros,
 Nostras & vrbes incolat*

PSALMVS. CXXVI.

*um liberati barbara gentis iugo
 Dulcem rediremus domum,
 Se somniare quisq; non vero frui
 Existimabat gaudio.
 O quæ voluptas, quanta nobis
 Tuo fauente numine (commoda
 Tum contingere, cœlitum rex maxime!
 Tum barbarus mirans, ait,
 En quanta pro salute gentis istius
 Pater Deorum conficit,
 Et magna ceriè fecit, haud iniuria
 Tanto exilimus gaudio.
 Vt Auster vodus imbrium vim maximam
 Fundens, iugisq; collium
 Nivem albantium liquans, suas super
 Ripas alit torrentia*

Flumi.

Flumina, vagantur illa, lateq; omnia
 Tenent, ita pater optime
 Fac ut tuorum multitudo ciuium.
 Plenis viis ad patriæ
 Dulces fluat agros, omniaq; passim occupet,
 Lætoq; plausu repleat.
Ut glareoso tristis aruo semina
Mandans colonus, uberem
Si forte messem percipit, gaudet magis,
Quàm cultor agri fertilis:
Sic nos per annos septies denos grauem
Ei seruitutem & cætera
Passi mala omnia, cum lares amabilis
Reuiseremus patriæ,
Cunctis vicissim gaudijs incessimus,
Tuaq; rex sanctissime,
Benignitati gratias semper agimus,
Semperq; habemus maximas.

PSALMVS CXXVII.

Nisi coniugem Deus bonam & agrū
 fertilem
 Dulcesq; donet liberos;
 Frustra laborat, si quis hac studio
 Se paraturum putat. (suo
 G 4 Nisi

PSALMI

*Nisi ciuitatem & ciuium concordiam
 Defendat optimus pater:
 Et ciuitatem & ciuium concordiam
 Frustra tuentur principes.
 Frustra ad labores ante lucem surgitis,
 Frustra laboratis diem
 Totum, labores nisi Deus vestros suo
 Fortunet ipse numine.
 Ipse & parabilem facit victum, & p̃ys
 Prebet quietem ciuibus.
 Ipse & frequentat liberis domum, & ipsius
 Vxor pudica munere
 Contingit ac decora, & optimis simul
 Ornata proles moribus,
 Talisq; robore, qualis à fortissimo
 Sagitta tortà milite.
 Beatus ille, qui pharetram talibus
 Implet sagittis, non ei
 Erit timendum, si quod vnquam euenerit
 Certamen, illum iudices
 Et cuñcta ciuitas, suis cum filijs
 Bonum & beatum predicant-*

PSALMVS CXXIIX.

*EATVS ille, qui piam sese Dea
In seruitutem dedicat,
Sæper paratus exsequi, sanctissimis
Quod ille verbis imperat.*

*Non is paterna rura inaniter colit,
Sed quæ feraci semina
Sinu recepit fundus, illa maximo
Reddit colenti fœnore.
Vxor pudica bene regit domum, & optimis
Exornat ipsam liberis,
Fœcunda vitis instar, apta diligens
Quam curat arte vinitor.
Proles nouella crescit, ut virentibus
Oliua pulcra ramulis.
Et mensa turba garrula circundata,
Cumulat parentes gaudio.
Hæc est piorum vita, eosq; talibus
Remuneratur præmijs
Summi benignitas patris, quem si coles,
Vrbis sacrate commodis
Letus fueris, usq; dum viuas: tuæ
Prolis beata liberos.
Florere cernes, patrijs felicitas
Regnabit alma sinibus*

PSALMI
PSALMVS CXXIX

*E barbarorum saepe vexauit furor,
Nunc sancta dicat ciuitas.
Me barbarorum saepe vexauit furor
Ab ultima usq; origine:
Sed nulla vis, nec ullus hostium dolus
Me quiuit vnquam extinguere.
Aravit heu mea terga longis verberum
Sulcis nefandus barbarus,
Laboribus me, vinculisq; asperrimis,
Duraq; vexauit fame,
Sed vincula rupit ferrea, & tandem mihi
Dulcem quietem praeuit,
Vberimoq; me locauit in solo
Caelestium summus pater.
Qui ciuitatem numinis sanctissimi
Vult perditam, pereat malè.
Vt herba tectis orta summis adium
Humore vitali caret,
Nec quit profundiore radices humo
Agere, itaq; antè exaruit
Percussa sole feruido; quam dextera
Vellatur alicuius; neq;*

Manum

Manum repleuit ea metens, suum neq;
 Sinum, maniplos colligens:
 Nec qui viator praterit, verbis ei
 Bene precatur optimis
 Talis sit impius hostis, & quisquis pios
 Odit, Deus quos diligit.

PSALMVS CXXX

M Alis profundis obrutus
 Tuam pater fidem inuoco,
 Ne quæso supplicis tui
 Audire vocem respue.

Si vindicaris omnia
 Peccata, cunctaq; exigas,
 Quæ iure debentur tibi,
 Quis sustinebit ò pater?
 Quis tam piè, tam puriter
 Vitam colit, quin sit tibi
 Penas daturus maximas?
 Incomparabilis tua
 Certè benignitas facit,
 Ut numen à mortalibus
 Tuum colatur. hac ego,
 Confisus, auxilium tuum
 Expecto certum. animus meus

Et le-

PSALMI

*Et lenitate tua, & tua
 Promissione nititur:
 Non sic morantem languidus
 Expectat auroram vigil,
 Qui nocte tota sedulus
 Ambiuit urbis mœnia:
 Votis ut omnibus expeto
 Ego te morantem, ò refugium
 Mea salutis unicum.
 Iudæa gens Deo tuo
 Confide, nam Deus tuus
 Benignus & placabilis
 Et promptus est ignoscere.
 Tua ipse peccata omnia
 Delebit, & maculas sua
 Absterget omnes dextera.*

PSALMVS CXXXI

*U'Preme rector cœlitum,
 Non ipse regium ob decus
 Inflatu effero, neque
 Perambulans sublimia
 Mentis superba somnijs,
 Maiora viribus meis
 Tribuo, tribuere quàm decet*

Homi-

*Hominem caducum, inanis et
Imaginis simillimum.*

Si non modestiam colo,

Si sumo magnos spiritus:

Turpissima arrogantiae

Pœnas grauissimas luam.

Qualis pusillus est puer,

Quem lacte dulci blandula

Vix alere desiit parens:

Talis animus, & mens mea est.

Vt ille totus optima

Matre acquiescit in sua:

Sic ipse toto pectore

Ex charitate pendeo

Cælestis optimi patris.

O te beatum, quisquis es,

Qui spem tuam in Deo locas.

PSALMVS CXXXII

*Is memor usq; p̄j, Rex maxime,
Davidis, & quàm*

*Ciues in omnes mitis exti-
terit suos.*

*Ille tui sãcto incẽsus iurauit amo-
Votũq; lingua nuncupauit hoc modo (re
Ne tibi*

PSALMI

Ne tibi sim carus vita mihi carior ipsa,
 Neu verba posthac supplicantis audias,
 Antè meæ si cara domus ad limina adibo,
 Oculosue somnus antè clauserit meos
 Quàm præclara tuo fuerit pater optime templo
 Tuisq; dedicata sacris area.
 Sic ait, & paruo pòst tempore dedicat illam
 Qua se beatæ silua campis porrigit,
 Cum tu clara prius Bethleem signa dedisses.
 Tuam introibimus pater domum, tua
 Perpetuò castus venerantes numina sacris:
 Tu mansionem dexter ad certam veni,
 Mysticaq; arca uagans stabili iam sede quiescat:
 Fac ut sacerdos mente pura te colat,
 Et sua cuiq; pio da gaudia: neue tueri
 Omitte prolem Dauidis tui inclytam,
 Quam patris aurato in solio tu sancte locasti.
Iurauit ille, peierare qui nequit,
Omnipotens dulci affatus sic Dauidem amore,
Tua sedebunt sede liberi tui,
Qui si constantes in religione manebunt,
Quã Mosis ore sanximus, neq; inclyta
Fæderis antiqui violarint iura, nepotum
Serie propago nobilis longissima

Dulci

Dulci pace fruens solio regnabit auito.

Sionis arcem præfero cunctis locis.

Hic ego longa libenti animo per secula degam.

Hic supplicantium preces ego civium

Audiam, et optanti mea sancta oracula pandā,

Florebit agris fructuum latissima

Omnigenūm ubertas, atq; hinc procul omne fu-

Per ævum egestas exulabit horrida. (gata

Casti sacerdotes ornabit vita, colentq;

Domos piorum pura semper gaudia.

Ac veluti lauro pulchrè densissima silva

Radice ab ima pullulat; sic Dauidi

Candida succrescet proles, quæ splendida facta

Parentis augeat optimi, neq; hostium

Vlla domum poterit vis hanc euertere, non si

Coniuret omnis impiarum gentium

Barbaries latas per terras didita, cunctis

Optatus ille pijs fluet ab origine

Ista, qui populos omnes, & maxima ponti

Aequora, globosq; siderum micantium,

Et diuos supra cæli connexa morantes

Mecum gubernet sempiterna secula.

PSALMVS CXXXIII

Quàm beatum est pacis insolubili
 Fratres ligari vinculo.
 O qualia bona et quanta secū gau-
 Apportat alma caritas: (dia
 Quales odores spirat unguenti liquor
 Stillans Aaronis sacro
 Evertice aureas ad oras vestium:
 Tales odores candida
 Pax, atq; amoris mutui concordia
 Afflant piorum mentibus.
 Utros Sionis decidens, iugum, & auia
 Hermonis alti pascua
 Fæcundat; ita quas incolit domos pia
 Pax dicitat omnibus bonis.
 Nam degit ubi pax, & beata charitas,
 Ibi cælitum degit pater.

PSALMVS CXXXIV

VMnox fauet, suoq; nos silentio
 Inuitat, agite laudibus
 Deum efferamus, adis o sanctis-
 sima
 Casti beatiq; incolæ.

Tolla-

*Tollamus agite supplices simul manus,
 Adytusq; in intimis Deum
 Aures amicas applicantem plurima
 Prece inuocemus, ut sua
 Ope sospitet ciues, bonaq; dei omnia
 Larga benignus dextera.*

PSALMVS CXXXVII.

DVM nos ferarum gentium crude-
 Desiderata patria dulci sololitas
 Exterminatos detinet, iuuat pro-
 A ciuitatis barbara frequētia (cul-
 Sedere solos sola propter littora
 Euphratis. hic comantium nostras lyras
 Suspendimus ramo salicum, & uberrimam
 Vim lacrymarum fundimus, tui Sion
 Dulcis recordantes, tuamq; maxime
 Rex cœlitum orantes opem ore supplici.
 At interim adiens pastor errantis gregis,
 Cantate nobis, ait, aliqua de canticis
 Vestris, quid ista pendula tacent lyra?
 Quî nos queamus, obsecro, animum inducere,
 Ut canticum sanctissimum nostri Dei
 Cantemus istis exulantes in locis?
 Si oblitus unquam fuero sancta ciuitas

PSALMI

Tui, mea quoq; oblita dextra psallere
 Amabiles nunquam lyra eliciat sonos:
 Adhareat lingua mea faucibus meis,
 Ne canere possim. nisi ego meminero tui,
 Nisi cuncta acerba erunt mihi, & amarissimo
Amariora felle, donec mœnia,
 Tuumq; templum restituta videro.
 At tu, nefanda facta qui mortalium
Ultrice punis dextera, teterrimi
 Idumeorum sceleris usq; sis memor,
 Qui, dum periret ciuitas tua, impios
 Hostes furentes vocibus nefarijs
 Sic incitabant; Pergite agedum, & omnia
 Vastate, ferro & igne cuncta euerite.
 Babylon superba, & omnium miserrima,
 Beatus is, qui talibus pro iniurijs
 Te digna soluet premia, atq; idem tibi
 Largè reponet, paruulos à pectore
 Natos reuellens matrum, & illos aspera
 Ad saxa frangens, teq; funditus eruens.

PSALMVS CXLIV.

Eterne mundi domine quas grates
 tue
 Clemētia possi agere? uel tuū quibus
 Efferre

*Efferre nomen laudibus sanctissimum?
Tu preliari dexteram meam doces,
Et omnium discriminum fidissimus
Comes per hostes obuios, & horrida
Per arma tutum ruere, & incolumem facis.
Tu ciuitates subijcis meas mihi,
Latisq; donas imperare gentibus.
Domine, quid est homo, quod honore maximo
Dignaris illum, & tam benigne amplecteris?
Homo est imago vana, & umbra somnium,
Inanis, ipsa inanitate inanius.
Descende cælo, & irruentes hostium
Acies coërce fulminante dextera.
Illos procellis, igne, grandine dissipa,
Illos sagittis perime, nosq; iam obrutos
His nationum barbararum fluctibus
Tuere. summe rex tuas laudes ego
Cantabo semper; tibi cithara semper mea
Hymnos sonabit, tu salutem regibus
• Donare gaudes, Dauidem tu maximis
Periculorum liberaisti casibus.
Tu nunc furorem impiarum gentium
Compesce, quas nefanda semper dicere
Iuuat, nefanda semper agere. fac, pius
Miles triumphum nobilem referat domum.*

PSALMI

*At qui secutus impiorum pessima
 Consilia, deserit viam
 Legum tuarum perditus, illum precor
 Vltice puni dextera.
 Utinam quies, & alma pax nostros agros,
 Nostras & vrbes incolat*

PSALMVS. CXXVI.

*um liberati barbara gentis iugo
 Dulcem rediremus domum,
 Se somniare quisq; non vero frui
 Existimabat gaudio.
 O quæ voluptas, quanta nobis
 Tuo fauente numine (commoda
 Tum contingere, cœlitum rex maxime!
 Tum barbarus mirans, ait,
 En quanta pro salute gentis istius
 Pater Deorum conficit,
 Et magna cerè fecit, haud iniuria
 Tanto exilimus gaudio.
 Ut Auster vodus imbrium vim maximam
 Fundens, iugisq; collium
 Niuem albantium liquans, suas super
 Ripas alit torrentia*

Flumi.

Flumina, vagantur illa, lateq; omnia
Tenent, ita pater optime
Fac ut tuorum multitudo ciuium
Plenis viis ad patriæ
Dulces fluat agros, omniaq; passim occupet,
Letoq; plausu repleat.
Vt glareoso tristis aruo semina
Mandans colonus, vberem
Si forte messem percipit, gaudet magis,
Quam cultor agri fertilis:
Sic nos per annos septies denos grauem
Et seruitutem & cætera
Passi mala omnia, cum lares amabilis
Reuiseremus patriæ,
Cunctis vicissim gaudijs incessimus,
Tuæq; rex sanctissime,
Benignitati gratias semper agimus,
Semperq; habemus maximas.

PSALMVS CXXVII.

Isi coniungem Deus bonam & agrū
fertilem
Dulcesq; donet liberos;
Frustra laborat, si quis hac studio
Se paraturum putat. (suo
G 4 Nisi

PSALMI

*Nisi ciuitatem & ciuium concordiam
 Defendat optimus pater:
 Et ciuitatem & ciuium concordiam
 Frustra tuentur principes.
 Frustra ad labores ante lucem surgitis,
 Frustra laboratis diem
 Totum, labores nisi Deus vestros suo
 Fortunet ipse numine.
 Ipse & parabilem facit victum, & pijs
 Præbet quietem ciuibus.
 Ipse & frequentat liberis domum, & ipsius
 Vxor pudica munere
 Contingit ac decora, & optimis simul
 Ornata proles moribus,
 Talisq; robore, qualis à fortissimo
 Sagitta tortà milite.
 Beatus ille, qui pharetram talibus
 Implet sagittis, non ei
 Erit timendum, si quod unquam euenerit
 Certamen, illum iudices
 Et cuncta ciuitas, suis cum filijs
 Bonum & beatum prædicant.*

PSALMVS CXXIIX.

*EATVS ille, qui piam sese Dea
In seruitutem dedicat,
Sēper paratus exsequi, sanctissimis
Quod ille verbis imperat.*

*Non is paterna rura inaniter colit,
Sed quæ feraci semina
Sinu recepit fundus, illa maximo
Reddit colenti fœnore.
Vxor pudica bene regit domum, & optimis
Exornat ipsam liberis,
Fœcunda vitis instar, apta diligens
Quam curat arte vinitor.
Proles nouella crescit, vt virentibus
Oliua pulcra ramulis.
Et mensa turba garrula circundata,
Cumulat parentes gaudio.
Hæc est piorum vita, eosq; talibus
Remuneratur præmijs
Summi benignitas patris, quem si coles,
Vrbis sacratæ commodis
Letus fueris, vsq; dum viuas: tuæ
Prolis beatæ liberos
Florere cernes, patrijs felicitas
Regnabit alma sinibus*

PSALMI
PSALMVS CXXIX

E barbarorum sæpe vexauit furor,
Nunc sancta dicat ciuitas.
*M*e barbarorum sæpe vexauit furor
Ab ultima usq; origine:
Sed nulla vis, nec ullus hostium dolus
Me quiuuit vnquam extinguere.
Arauit heu mea terga longis verberum
Sulcis nefandus barbarus,
Laboribus me, vinculisq; asperrimis,
Duraq; vexauit fame,
Sed vincula rupit ferrea, & tandem mihi
Dulcem quietem præbuit,
Vberrimoq; me locauit in solo
Cælestium summus pater.
Qui ciuitatem numinis sanctissimi
Vult perditam, pereat malè.
Vt herba tectis orta summis adium
Humore vitali caret,
Nec quit profundiore radices humo
Agere, itaq; antè exaruit
Percussa sole feruido; quam. dextera
Vellatur alicuius; neq;

Manum

Manum repleuit ea metens, suum neq;
 Sinum, maniplos colligens:
 Nec qui viator praterit, verbis ei
 Bene precatur optimis
 Talis sit impius hostis, & quisquis pios
 Odit, Deus quos diligit.

PSALMVS CXXX

M Alis profundis obrutus
 Tuam pater fidem inuoco,
 Ne quæso supplicis tui
 Audire vocem respue.
 Si vindicaris omnia
 Peccata, cunctaq; exigas,
 Quæ iure debentur tibi,
 Quis sustinebit ò pater?
 Quis tam piè, tam puriter
 Vitam colit, quin sit tibi
 Penas daturus maximas?
 Incomparabilis tua
 Certè benignitas facit,
 Ut numen à mortalibus
 Tuum colatur. hac ego,
 Confisus, auxilium iuum
 Expecto certum. animus meus

Et le-

PSALMI

*Et lenitate tua, & tua
 Promissione nititur:
 Non sic morantem languidus
 Expectat auroram vigil,
 Qui nocte tota sedulus
 Ambiuit urbis mœnia:
 Votis ut omnibus expeto
 Ego te morantem, ò refugium
 Mea salutis unicum.
 Iudæa gens Deo tuo
 Confide, nam Deus tuus
 Benignus & placabilis
 Et promptus est ignoscere.
 Tua ipse peccata omnia
 Delebit, & maculas sua
 Absterget omnes dextera.*

PSALMVS CXXXI

*VPreme rector cœlitum,
 Non ipse regium ob decus
 Inflatus efferor, neque
 Perambulans sublimia
 Mentis superba somnijs,
 Maiora viribus meis
 Tribuo, tribuere quàm decet*

Homi-

*Hominem caducum, inanis et
Imaginis simillimum.*

Si non modestiam colo,

Si sumo magnos spiritus:

Turpissima arrogantia

Pœnas grauissimas luam.

Qualis pusillus est puer,

Quem lacte dulci blandula

Vix alere desiit parens:

Talis animus, & mens mea est.

Vt ille totus optima

Matre acquiescit in sua:

Sic ipse toto pectore

Ex charitate pendeo

Celestis optimi patris.

O te beatum, quisquis es,

Qui spem tuam in Deo locas.

PSALMVS CXXXII

*Is memor usq; p̄j, Rex maxime,
Davidis, & quàm*

*Ciues in omnes mitis exti-
terit suos.*

*Ille tui sãcto incẽsus iurauit amo-
Votũq; lingua nuncupauit hoc modo (re
Ne tibi*

PSALMI

*Ne tibi sim carus vita mihi carior ipsa,
 Neu verba posthac supplicantis audias,
 Antè mea si cara domus ad limina adibo,
 Oculosue somnus antè clauserit meos
 Quàm præclara tuo fuerit pater optime templo
 Tuisq; dedicata sacris area.
 Sic ait, & paruo pòst tempore dedicat illam
 Qua se beatis silua campus porrigit,
 Cum tu clara prius Bethleem signa dedisses.
 Tuam introibimus pater domum, tua
 Perpetuò castis venerantes numina sacris:
 Tu mansionem dexter ad certam veni,
 Mysticaq; arca uagans stabili iam sede quiescat:
 Fac ut sacerdos mente pura te colat,
 Et sua cuiq; pio da gaudia: neue tueri
 Omitte prolem Davidis tui inclytam,
 Quam patris aurato in solio tu sancte locasti.
Iuravit ille, peierare qui nequit,
Omnipotens dulci affatus sic Dauidem amore,
Tua sedebunt sede liberi tui,
Qui si constantes in religionem manebunt,
Quã Mosis ore sanximus, neq; inclyta
Fæderis antiqui violarint iura, nepotum
Serie propago nobilis longissima*

Dulci

Dulci pace fruens folio regnabit auito.

Sionis arcem præfero cunctis locis.

Hic ego longa libenti animo per sæcula degam.

Hic supplicantium preces ego ciuium

Audiam, et optanti mea sancta oracula pandā.

Florebit agris fructuum latissima

Omnigenum ubertas, atq; hinc procul omne fu-

Per æuum egestas exulabit horrida. (gata

Casti sacerdotes ornabit vita, colentq;

Domos piorum pura semper gaudia.

Ac veluti lauro pulchrè densissima silua

Radice ab ima pullulat; sic Dauidi

Candida succrescet proles, quæ splendida facta

Parentis augeat optimi, neq; hostium

Vlla domum poterit vis hanc euertere, non si

Coniuret omnis impiarum gentium

Barbaries latas per terras didita, cunctis

Optatus ille pijs fluet ab origine

Ista, qui populos omnes, & maxima ponti

Aequora, globosq; siderum micantium,

Et diuos supra cæli connexa morantes

Mecum gubernet sempiterna sæcula.

PSALMVS CXXXIII

*Quàm beatum est pacis insolubili
 Fratres ligari vinculo.
 O qualia bona et quanta secū gau-
 Apportat alma caritas: (dia
 Quales odores spirat unguenti liquor
 Stillans Aaronis sacro
 E vertice aureas ad oras vestium:
 Tales odores candida
 Pax, atq; amoris mutui concordia
 Afflant piorum mentibus.
 Viros Sionis decidens, iugum, & auia
 Hermonis alti pascua
 Fæcundat: ita quas incolit domos pia
 Pax ditat omnibus bonis.
 Nam degit ubi pax, & beata charitas,
 Ibi cælitum degit pater.*

PSALMVS CXXXIV

*VMnox fauet, suoq; nos silentio
 Inuitat, agite laudibus
 Deum efferamus, adis o sanctis-
 sime
 Casti beatiq; incole.*

Tolla-

*Tollamus agite supplices simul manus,
 Adytusq; in intimis Deum
 Aures amicas applicantem plurima
 Prece inuocemus, ut sua
 Ope sospitet ciues, bonaq; det omnia
 Larga benignus dextera.*

PSALMVS CXXXVII.

DVM nos ferarum gentium crude-
 Desiderata patria dolci solo(litas
 Exterminatos detinet, iuuat pro-
 A ciuitatis barbara frequentia (cul-
 Sedere solos sola propter littora
 Euphratis. hic comantium nostras lyras
 Suspendimus ramo salicum, & uberrimam
 Vim lacrymarum fundimus, tui Sion
 Dulcis recordantes, tuamq; maxime
 Rex cœlitum orantes opem ore supplici.
 At interim adiens pastor errantis gregis,
 Cantate nobis, ait, aliqua de canticis
 Vestris, quid ista pendula tacent lyra?
 Quî nos queamus, obsecro, animum inducere,
 Vt canticum sanctissimum nostri Dei
 Cantemus istis exulantes in locis?
 Si oblitus vnquam fuero sancta ciuitas

*Efferre nomen laudibus sanctissimum?
Tu preliari dexteram meam doces,
Et omnium discriminum fidiſſimus
Comes per hostes obuios, & horrida
Per arma tutum ruere, & incolumem facis.
Tu ciuitates ſubijcis meas mihi,
Latusq; donas imperare gentibus.
Domine, quid eſt homo, quòd honore maximo
Dignaris illum, & tam benigne amplecteris?
Homo eſt imago vana, & umbra ſomnium,
Inanis, ipſa inanitate inaniſ.
Descende cælo, & irruentes hoſtium
Acies coërce fulminante dextera.
Illos procellis, igne, grandine diſſipa,
Illos ſagittis perime, nosq; iam obrutos
His nationum barbararum fluctibus
Tuere. ſumme rex tuas laudes ego
Cantabo ſemper, tibi cithara ſemper mea
Hymnos ſonabit, tu ſalutem regibus
• Donare gaudes, Dauidem tu maximis
Periculorum liberaſti caſibus.
Tu nunc furorem impiarum gentium
Compeſce, quas nefanda ſemper dicere
Iuuat, nefanda ſemper agere. fac, pius
Miles triumphum nobilem referat domum.*

PSALMI

*Fac, alma pax, quiesq, nostris finibus
 Regnent tumultu barbarorum libera.
 Proles nouella crescat agris omnibus,
 Ut valle myrtus auia nitentibus
 Se ramulis subiicit, amica limpidi
 Rigata fontis lymphula. sint virgines
 Nostræ decoro corpore spectabiles:
 Sint plena semper horrea bonis frugibus:
 Plenis redundet cella semper dolijs,
 Redundet oleo, melle, pomis dulcibus:
 Sint prata gregibus tecta fecundissimis.
 Fortes iuuenti plaustra onusta ducere,
 Fortes feracem glebam aratro findere.
 Neu saeuus hostis nostra rumpat mœnia
 Neu patria iucunda amabiles agros
 Abducta gens relinquat, aut ciuilibus
 Sonent plateæ iurgijs. Ter & amplius
 Beata gens, qua talibus fruitur bonis:
 Beata gens, quam maximus cœlestium
 Pater suo præsens tuetur numine.*

FINIS
 PSALMORVM.

DE

DE DAVIDE REGE
HEBRÆORVM.

Ram paterna abiectus in domo
puer,

Cunctisq³ fratribus meis

Minor pusillum in monte pasce-

Hic ego sub umbris arborum, (bam gregē.

Dum lata tonder gramina pecus, maximi

Laudes canebam numinis,

Sonora tangens fila citharæ, quam meæ

Paruæ laborarant manus.

At ille sanctus cœlitum rex, & pater,

Qui summa tangit fulmine

Corusco, humoq³ gaudet ima tollere,

Suum repente nuncium

Ad parua misit recta, qui meum sacro

Liniret unguento caput.

Abiecit ille viribus præstantia

Fratrum meorum corpora,

Nec forma quicquam profuit, nec asperis

Spectata virtus prælijs,

At ego pusilli parvulus custos gregis

Ad regium decus efferor.

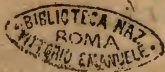
FINIS.

DE M. ANTONIO FLAMINIO
GEORGIUS FABRICIUS
Chemnicensis.

MARCUS Antonius Flaminus, philo-
sophus & poëta excellens, Romæ vixit,
& in Sodoma filium Dei verè inuocauit. Ter-
ra Sodomitica pios & castos cineres non tulit.
Nam à Paulo IV effossi sunt, & dispersi. Ve-
rum anima eius in sinu filij Dei quiescit, cuius
amore tabuit, & in quo salutis spem fixit. Et
ipsum cineres, collecti manu filij Dei, suscita-
buntur ad gloriam sempiternam. et nos perpe-
tuo celebrabimus, vno ore & pectore, in cor-
pore glorioso, Dominum nostrum Iesum
Christum, cum patre omnipotenti, & spiritu
sancto, in omnem seculorum æternitatem. A-
men. Scriptum. Anno M D LXIII.

LECTORI CANDIDO
Nathan Chytraus S.

ESSÉ equidem, qui de cineribus Flaminij
effossis et dispersis, aliter scribant et loquan-
tur, non ignoramus. Proinde ἐποχὴν liber-
rimam unicuiq; hîc libentissimè concedimus.
Neg, tamen ideo insigne hoc viri optimi &
doctiss.

*doctissimi de Flaminio clogium, honoris & pie-
tatis pleniss. existimauimus prætermittendum.
Vale.*

E R R A T A.
T Y P O G R A P H I C A.

Fol. 7. fac. 2. versu 14. pro agendi, lege agendis.
fol. 38. fac. 2. versu .i. pro in, lege tu. fol. 39. ver-
su 15. pro fama, lege fame.

